
ZATWIERDZAM

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

(aktualizacja)
dla

BUDYNKU BIUROWEGO „ZIELENIAK”

GDAŃSK, UL. WAŁY PIASTOWSKIE 1

CENTRUM TECHNIKI OKRĘTOWEJ S.A.

Gdańsk – sierpień – 2013 R.

Ostatnia aktualizacja: lipiec 2017

Spis treści

Data opracowania aktualizacji Instrukcji:	3
Autor aktualizacji Instrukcji:	3
Miejsce przechowywania instrukcji :	3
I. Warunki ochrony przeciwpożarowej:	4
1. Podstawowe przepisy z zakresu bezpieczeństwa pożarowego będące podstawą prawną opracowania.	4
2. Nazwa i adres obiektu	4
3. Funkcja i przeznaczenie obiektu	4
4. Zestawienie powierzchni wewnętrznych	5
5. Grupa wysokości	5
6. Liczba kondygnacji	6
7. Odległości od obiektów sąsiadujących	6
8. Gęstość obciążenia ogniowego	6
9. Zagrożenie wybuchem w pomieszczeniach i przestrzeniach zewnętrznych	6
10. Kategoria zagrożenia ludzi	7
11. Strefy pożarowe	8
12. Klasa odporności pożarowej obiektu oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych	10
13. Warunki ewakuacji	12
13.1. Długość przejść ewakuacyjnych	12
13.2. Długość dojść ewakuacyjnych	12
13.3. Wyjścia ewakuacyjne	13
13.4. Dźwig dla ekip ratowniczych	14
13.5. Pionowe drogi ewakuacyjne	14
13.6. Oznakowanie dróg i wyjść ewakuacyjnych	14
13.7. Wymagania w zakresie wystroju i wyposażenia wnętrz	14
14. Instalacje i urządzenia przeciwpożarowe	16
15. Zabezpieczenie przeciwpożarowe instalacji technicznych	17
16. Wyposażenie w gaśnice	17
17. Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru	17
18. Drogi pożarowe	18
19. Parametry pożarowe występujących substancji palnych	19
II. Wyposażenie w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądowi technicznemu i czynnościom konserwacyjnym:	20
II.A. Wyposażenie	20
II.B. Przeglądy i konserwacja	25
III. Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia.	31
IV. Sposoby zabezpieczania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.	36
Nazwy i określenia podstawowe.	36
Sprzęt pożarniczy i środki gaśnicze.	40
Przykładowe sposoby i rodzaje zabezpieczenia prac spawalniczych	42
V. Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzenia.	44
VI. Sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji.	53
VII. Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami.	55
VIII. Część graficzna.	59

Data opracowania aktualizacji Instrukcji:

sierpień 2013 r.

Autor aktualizacji Instrukcji:

Specjalista ds. ppoż.

mł. bryg. w st. spocz. mgr inż. Jarosław KIEŁCZYKOWSKI

Dyplom SGSP nr 1280/91

JK OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA

JAROSŁAW KIEŁCZYKOWSKI

UL. TWARDA 21/4; 80-871 GDAŃSK

NIP 925-104-58-26

Miejsce przechowywania instrukcji :

- 1) Stanowisko ochrony – przy wejściu głównym*
- 2) Dział Administracyjny*

DO ZAPOZNANIA Z INSTRUKCJĄ I PRZESTRZEGANIA JEJ USTALEŃ ZOBOWIĄZANI SĄ WSZYSCY:

- pracownicy, najemcy, konserwatorzy i obsługa obiektu,
- pracownicy firm obcych w zakresie niezbędnym, wykonujących w obiekcie lub na terenie przyległym prace budowlane i remontowe w tym przede wszystkim prace niebezpieczne pod względem pożarowym.

AKTUALIZACJA INSTRUKCJI :

co najmniej raz na 2 lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu / terenu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

I. Warunki ochrony przeciwpożarowej.

1. Podstawowe przepisy z zakresu bezpieczeństwa pożarowego będące podstawą prawną opracowania.

- [1] Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229 z późn. zm.)
- [2] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719).
- [3] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030).
- [4] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 121, poz. 1137 z późn. zm.).
- [5] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.).

2. Nazwa i adres obiektu

Instrukcja dotyczy budynku biurowego „**ZIELENIAK**” Centrum Techniki Okrętowej S.A., zlokalizowanego w Gdańsku, przy ul. Wały Piastowskie 1.

3. Funkcja i przeznaczenie obiektu

Budowę budynku rozpoczęto w 1966 r. a zakończono w 1969 r.

W budynku Centrum Techniki Okrętowej S.A. znajdują się pomieszczenia biurowe, sale konferencyjne, pomieszczenia służące oświacie i szkolnictwu, pomieszczenia obsługi bankowej oraz gastronomii, użytkowane przez CTO S.A. oraz inne podmioty gospodarcze.

W części wysokiej na piętrach II- XII, XIV, XV ilość osób na kondygnacji nie przekracza 50. Na piętrach XIII i XVI może przebywać nie więcej niż 60 osób będących stałymi użytkownikami.

Zagospodarowane pozostałych kondygnacji, parteru, antresoli, piętra I jest następujące:

- Na parterze znajdują się: hol z recepcją, pomieszczenie centrali dowodzenia ppoż., przejście do banku, przejście do piwnic i do części niskiej budynku, dwa piony komunikacji z windami, drzwi do dwóch klatek schodowych i mały punkt handlowy (kiosk) oraz aula szkoły, gdzie odbywają się zajęcia dydaktyczne. W auli może przebywać jednocześnie max 300 osób.
- Na antresoli od strony wschodniej znajduje się pomieszczenie palarni papierosów z dostępem z klatki schodowej, a od strony zachodniej pomieszczenia biurowe i szkolnej biblioteki z dostępem z klatki schodowej i wind.

- Na piętrze I znajdują się pomieszczenia dydaktyczne szkoły. W tych pomieszczeniach mogą przebywać jednocześnie w okresie roku akademickiego w weekendy do 500 studentów (w tygodniu jest ok. 100 -150 osób).
- Maksymalna ilość stałych użytkowników wynosi 1299 osób.

Z uwagi na charakter budynku (wysokościowy) podłogi wykonane są z płytek ceramicznych lub wyłożone wykładzinami podłogowymi posiadającymi atesty trudnopalności. Korytarze i klatki schodowe (ciągi komunikacyjne), nie posiadają elementów palnych a podłogi pokryte są płytkami ceramicznymi.

W części niskiej znajdują się pomieszczenia głównie dwóch banków.

Bank od strony wiaduktu Błędnik i ul. Kupieckiej zajmuje powierzchnię całkowitą 1884m² i posiada własną Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego, opracowaną dla zajmowanej części budynku.

Budynek od strony ul. Wały Piastowskie posiada powierzchnię całkowitą 1958m² i jest w przeważającej części siedzibą banku. Posiada on własną Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego, opracowaną dla zajmowanej części budynku.

W tej części budynku znajdują się także pomieszczenia biurowe, pomieszczenia techniczne (centrala telefoniczna), pomieszczenia socjalne, magazynowe i warsztatowe (stolarzy, ślusarzy i elektryków).

Na wewnętrznym dziedzińcu znajdują się miejsca parkingowe dla 18 samochodów osobowych.

4. Zestawienie powierzchni wewnętrznych

DANE OGÓLNE.

- Powierzchnia całkowita : **20 055 m²** (część wysoka – 13 683 m²; niska – 6 372 m²)
- w tym powierzchnia użytkowa 18 311 m² :
 - część niska : **6 468,9 m²**
 - część wysoka : **11 842,1 m²**
 - parter - 240,4 m²
 - antresola - 155,0 m²
 - piętra od I do XVI - około 700 m²
 - piętra XVII i XVIII - 160,4 m² i 210,9 m²
- Kubatura budynku: 1172348 m³
- Liczba kondygnacji nadziemnych: 20
- Liczba kondygnacji podziemnych: 1 (piwnica techniczno-gospodarcza)
- Ilość osób : 1299

5. Grupa wysokości

Obiekt o wysokości 69,3 m zakwalifikowano do grupy budynków wysokościowych (WW).

6. Liczba kondygnacji

Budynek składa się z 21 kondygnacji w części wysokiej:

- jednej kondygnacji podziemnej - piwnica;
- 20 kondygnacji nadziemnych (parter, antresola, 16 pięter, wentylatornia, maszynownia dźwigów).

Budynek w części niskiej posiada 4 kondygnacje: piwnicę, parter, I piętro oraz piętro techniczne gdzie znajdują się pomieszczenia z urządzeniami klimatyzacji, maszynowni dźwigów, wentylatorni itp.

7. Odległości od obiektów sąsiadujących

Stan prawny wynikający z przepisu [5].

Odległość między zewnętrznymi ścianami budynków niebędącymi ścianami oddzielenia przeciwpożarowego, a mającymi na powierzchni większej niż 65% klasę odporności ogniowej (E), określoną w § 216 ust. 1 w 5 kolumnie tabeli przepisu [5], nie powinna, z zastrzeżeniem pkt 2 i 3, być mniejsza niż odległość w metrach określona w poniższej tabeli:

Rodzaj budynku oraz dla budynku PM maksymalna gęstość obciążenia ogniowego strefy pożarowej PM Q w MJ/m ³	Rodzaj budynku oraz dla budynku PM maksymalna gęstość obciążenia ogniowego strefy pożarowej PM Q w MJ/m ²				
	ZL	IN	PM		
			Q ≤ 1000	1000 < Q ≤ 4000	Q > 4000
ZL	8	8	8	15	20

Możliwe zwiększenia i zmniejszenia odległości na podstawie przepisu [5]

Stan rzeczywisty.

Budynek wolnostojący. Od strony północnej od ulicy Kupieckiej znajduje się budynek biurowy administracji kolei w odległości 12 m. Od strony wschodniej od ul. Wały Piastowskie znajduje się budynek biurowy związku zawodowego w odległości 30 m.

Naruszenie stanu prawnego w zakresie budynku istniejącego - brak

8. Gęstość obciążenia ogniowego

Nie określa się dla budynków ZL.

9. Zagrożenie wybuchem w pomieszczeniach i przestrzeniach zewnętrznych

Funkcja budynku nie pozwala na magazynowanie w nim materiałów niebezpiecznych pożarowo, jak gazy palne, ciecze łatwo zapalne, czy materiały wybuchowe i pirotechniczne.

10. Kategoria zagrożenia ludzi

Budynki oraz części budynków, stanowiące odrębne strefy pożarowe z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania, dzieli się na mieszkalne, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej charakteryzowane kategorią zagrożenia ludzi, określane jako ZL.

Budynki oraz części budynków, stanowiące odrębne strefy pożarowe, określane jako ZL, zalicza się do jednej lub do więcej niż jedna spośród następujących kategorii zagrożenia ludzi:

- 1) ZL I – zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się,**
- 2) ZL II – przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takie jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych,
- 3) ZL III – użyteczności publicznej, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II,**
- 4) ZL IV – mieszkalne,
- 5) ZL V – zamieszkania zbiorowego, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II.

Stan rzeczywisty.

Budynek kwalifikuje się do kategorii zagrożenia ludzi ZL I oraz ZL III.

W części wysokiej budynku znajdują się pomieszczenia zakwalifikowane do kategorii zagrożenia ludzi ZL I:

- na parterze aula o powierzchni ok. 200 m²;
- na I piętrze pomieszczenia o łącznej pow. ok. 650m²;
- na II piętrze pomieszczenia o łącznej pow. ok. 650m²;
- na IV piętrze sala konferencyjna nr 413 o powierzchni 98,6 m²;
- na XVI piętrze połączone sale nr 1603 i 1603A o łącznej powierzchni 66m² + 41m² = 107m² oraz sala 1602 o pow. 69,7m².

Liczba osób mogących przebywać w obiekcie z podziałem na kondygnacje:

Piętro	Ilość osób przewidywana
-1	2 - 3
PARTER	300 (Aula)
I	500
II	50
III	30
IV	16
V	20
VI	40
VII	20
VIII	20
IX	30
X	20
XI	40
XII	40
XIII	60
XIV	20
XV	30
XVI	60
Łącznie	1 299

Obiekt posiada całodobową ochronę.

Naruszenie stanu prawnego w zakresie budynku istniejącego - brak

11. Strefy pożarowe

Stan prawny wynikający z przepisu [5].

1. Strefę pożarową stanowi budynek albo jego część oddzielona od innych budynków lub innych części budynku elementami oddzielenia przeciwpożarowego, o których mowa w § 232 ust. 4 przepisu [5], bądź też pasami wolnego terenu o szerokości nie mniejszej niż dopuszczalne odległości od innych budynków, określone w § 271 ust. 1–7 przepisu [5].
2. Częścią budynku, o której mowa w pkt. 1, jest także jego kondygnacja, jeżeli klatki schodowe i szyby dźwigowe w tym budynku spełniają co najmniej wymagania określone w § 256 ust. 2 przepisu [5] dla klatek schodowych.
3. Powierzchnia strefy pożarowej jest obliczana jako powierzchnia wewnętrzna budynku lub jego części.
4. Dopuszczalne powierzchnie stref pożarowych ZL określa poniższa tabela:

Kategoria zagrożenia ludzi	Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej w m ²			
	w budynku o jednej kondygnacji nadziemnej (bez ograniczenia wysokości)	w budynku wielokondygnacyjnym		
		niskim (N)	średniowysokim (SW)	wysokim (W) i wysokościowymi (WW)
1	2	3	4	5
ZL I; ZL III	10 000	8 000	5 000	2 500

5. Ściany i stropy stanowiące elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wykonane z materiałów niepalnych, a występujące w nich otwory – obudowane przedsionkami przeciwpożarowymi lub zamykane za pomocą drzwi przeciwpożarowych bądź innego zamknięcia przeciwpożarowego.
6. W ścianie oddzielenia przeciwpożarowego łączna powierzchnia otworów, o których mowa w pkt. 5, nie powinna przekraczać 15% powierzchni ściany, a w stropie oddzielenia przeciwpożarowego – 0,5% powierzchni stropu.
7. Przedsionek przeciwpożarowy powinien mieć wymiary rzutu poziomego nie mniejsze niż 1,4x1,4 m, ściany i strop, a także osłony lub obudowy przewodów elektroenergetycznych – z wyjątkiem wykorzystywanych w przedsionku – o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 60 wykonane z materiałów niepalnych oraz być zamykany drzwiami i wentylowany co najmniej grawitacyjnie.
8. Wymaganą klasę odporności ogniowej elementów oddzielenia przeciwpożarowego oraz zamknięć znajdujących się w nich otworów określa poniższa tabela:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej				
	elementów oddzielenia przeciwpożarowego		drzwi przeciwpożarowych lub innych zamknięć przeciwpożarowych	drzwi z przedsionka przeciwpożarowego	
	ścian i stropów, z wyjątkiem stropów w ZL	stropów w ZL		na korytarz i do pomieszczenia	na klatkę schodową*)
1	2	3	4	5	6
„A”	R E I 240	R E I 120	E I 120	E I 60	E 60
„B” i „C”	R E I 120	R E I 60	E I 60	E I 30	E 30
„D” i „E”	R E I 60	R E I 30	E I 30	E I 15	E 15

*) Dopuszcza się osadzenie tych drzwi w ścianie o klasie odporności ogniowej, określonej dla drzwi w kol. 6, znajdującej się między przedsionkiem a klatką schodową.

9. Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego powinny mieć klasę odporności ogniowej (E I) wymaganą dla tych elementów.
10. Dopuszcza się nieinstalowanie przepustów, o których mowa w pkt. 9, dla pojedynczych rur instalacji wodnych, kanalizacyjnych i ogrzewczych, wprowadzanych przez ściany i stropy do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych.
11. Przepusty instalacyjne o średnicy powyżej 4 cm w ścianach i stropach, niewymienionych w pkt. 9, dla których jest wymagana klasa odporności ogniowej co najmniej E I 60 lub R E I 60, powinny mieć klasę odporności ogniowej (E I) tych elementów.

Stan rzeczywisty.

Budynek znajduje się w jednej strefie pożarowej o łącznej powierzchni: **20 055** m².

Naruszenie stanu prawnego w zakresie budynku istniejącego - **brak**

Pomimo przekroczenia dopuszczalnej 2500 m² wielkości strefy pożarowej.

12. Klasa odporności pożarowej obiektu oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych

Stan prawny wynikający z przepisu [5].

Wymagana klasa odporności pożarowej dla budynku „A”.

Klasa odporności pożarowej części budynku nie powinna być niższa od klasy odporności pożarowej części budynku położonej nad nią.

Elementy budynku, odpowiednio do jego klasy odporności pożarowej, powinny w zakresie klasy odporności ogniowej spełniać, z wyłączeniem ścianek działowych oddzielających od siebie pomieszczenia, dla których określa się łącznie długość przejścia ewakuacyjnego, co najmniej wymagania określone w poniższej tabeli:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop	ściana zewnętrzna	ściana wewnętrzna	przekrycie dachu
1	2	3	4	5	6	7
„A”	R 240	R 30	REI 120	E I 120	E I 60	RE 30

Oznaczenia w tabeli:

R – nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku.

E – szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.

I – izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.

Ponadto biegi i spoczniki klatek schodowych powinny posiadać klasę odporności ogniowej R 60.

Obudowa klatki schodowej REI 120.

Elementy budynku powinny być nierozprzestrzeniające ognia (NRO).

W ścianach zewnętrznych budynku wielokondygnacyjnego powinny być pasy międzykondygnacyjne o wysokości co najmniej 0,8 m. Za równorzędne rozwiązania uznaje się oddzielenia poziome w formie daszków, gzymsów i balkonów o wysięgu co najmniej 0,5 m lub też inne oddzielenia poziome i pionowe o sumie wysięgu i wymiaru pionowego co najmniej 0,8 m, które powinny mieć klasę odporności ogniowej wymaganej jak dla ścian zewnętrznych budynku.

Stan rzeczywisty.

Konstrukcja

Część wysoka:

Posadowienie budynku na palach, zwieńczonych żelbetonową płytą grubości 1,2 m.

Trzon budynku w części wysokiej stanowi konstrukcja żelbetonowa (monolityczna). Strop w części trzonowej jest wykonany z płyty żelbetonowej o grubości 9 cm, natomiast wokół trzonu z płyty żelbetonowej o grubości 6 cm. Ścianki działowe są wykonane z cegły, gazobetonu oraz płyt gipsowo--kartonowych.

Stropodach wykonano z płyt żelbetowych wielootworowych o grubości 12 cm, opartych na żebrach konstrukcji nośnej, względnie na murkach z bloków gazobetonowych. Dach jest pokryty papą termozgrzewalną.

W budynku części wysokiej znajduje się 8 dźwigów pionowych, w tym 6 dźwigów osobowych, 1 osobowy częściowo spełniający funkcję dźwigu pożarowego i 1 dźwig towarowy.

Część niska:

Posadowienie budynku wykonano na palach, zwieńczonych oszczepem żelbetonowym o grubości od 0,5 m do 0,9 m. Ściany wykonano z betonu, niezbrojone. Stropy żelbetonowe mają grubość 12 cm. Stropodach jest wykonany z płyty żelbetonowej o grubości 10 cm. Pokryciem dachu jest papa termozgrzewalna.

Ścianki działowe wykonano z cegły, gazobetonu oraz płyt gipsowo--kartonowych.

W części niskiej znajduje się 1 dźwig towarowy.

Klatki schodowe

Schody żelbetowe, prefabrykowane.

Budynek w części wysokiej posiada dwie klatki schodowe obudowane, zamknięte drzwiami.

W części niskiej znajduje się 5 klatek schodowych, z czego 3 są obudowane, zamknięte drzwiami, a 2 otwarte.

Naruszenie stanu prawnego w zakresie budynku istniejącego - brak

Jeśli nawet występują niezgodności / niedociągnięcia stanu rzeczywistego do stanu prawnego.

13. Warunki ewakuacji

Warunki ewakuacji to zespół przedsięwzięć oraz środków techniczno organizacyjnych zapewniających szybkie i bezpieczne opuszczenie strefy zagrożonej lub objętej pożarem.

Z każdego miejsca, w którym może przebywać człowiek, należy zapewnić bezpieczne wyjście prowadzące bezpośrednio na otwartą przestrzeń albo bezpośrednio lub pośrednio na poziome lub pionowe drogi komunikacji ogólnej, zwane dalej „drogami ewakuacyjnymi”.

Warunki ewakuacji polegają w szczególności na:

- zapewnieniu odpowiedniej ilości i szerokości wyjść,
- zachowaniu dopuszczalnej długości dróg ewakuacyjnych,
- zapewnieniu odpowiedniej, bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleni dróg ewakuacyjnych,
- zapewnieniu urządzeń do usuwania dymów i gazów pożarowych (tam, gdzie jest to wymagane przepisami).

W celu umożliwienia przeprowadzenia sprawnej ewakuacji zabrania się:

- składowania materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służącym ewakuacji,
- zamykania drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie,
- uniemożliwiania lub ograniczania dostępu do wyjść ewakuacyjnych.

13.1. Długość przejść ewakuacyjnych

W pomieszczeniach od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek do wyjścia ewakuacyjnego na drogę ewakuacyjną lub do innej strefy pożarowej albo na zewnątrz budynku, powinno być zapewnione przejście, zwane dalej „*przejściem ewakuacyjnym*”, o długości nieprzekraczającej - w strefach pożarowych ZL - 40 m.

Przejście nie powinno prowadzić łącznie przez więcej niż trzy pomieszczenia.

Szerokość przejścia ewakuacyjnego w pomieszczeniu przeznaczonym na pobyt ludzi powinna wynikać z przelicznika 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 0,9 m, a w przypadku przejścia służącego do ewakuacji do 3 osób - nie mniej niż 0,8 m.

13.2. Długość dojść ewakuacyjnych

Długość drogi ewakuacyjnej od wyjścia z pomieszczenia na tę drogę do wyjścia do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku, zwanej dalej „*dojściem ewakuacyjnym*”, mierzy się wzdłuż osi drogi ewakuacyjnej. W przypadku zakończenia dojścia ewakuacyjnego przedsięwzięciem przeciwpożarowym, długość tę mierzy się do pierwszych drzwi tego przedsięwzięcia. *Za równorzędne wyjście do innej strefy pożarowej, uważa się wyjście do obudowanej klatki schodowej, zamykanej drzwiami o klasie odporności ogniowej, co najmniej EI 30, wyposażonej w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu.*

Wyjście z klatki schodowej, o której mowa powyżej powinno prowadzić na zewnątrz budynku bezpośrednio lub poziomymi drogami komunikacji ogólnej, których obudowa odpowiada wymaganiom jak dla stropów tego budynku, a otwory w obudowie mają zamknięcia w klasie odporności ogniowej co najmniej EI 30.

Dopuszczalne długości dojść ewakuacyjnych w strefach pożarowych określa poniższa tabela:

Rodzaj strefy pożarowej	Długość dojścia w m	
	przy jednym dojściu	przy co najmniej 2 dojściach ^[1]
1	2	3
ZL I	10	40
ZL III	30 ^[2]	60

[1] Dla dojścia najkrótszego, przy czym dopuszcza się dla drugiego dojścia długość większą o 100% od najkrótszego. Dojścia te nie mogą się pokrywać ani krzyżować.

[2] W tym nie więcej niż 20 m na poziomej drodze ewakuacyjnej.

Obudowa poziomych dróg ewakuacyjnych powinna mieć klasę odporności ogniowej wymaganej dla ścian wewnętrznych, tj. EI 60.

Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać jednocześnie na danej kondygnacji budynku, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 1,4 m.

Dopuszcza się zmniejszenie szerokości poziomej drogi ewakuacyjnej do 1,2m, jeżeli jest ona przeznaczona do ewakuacji nie więcej niż 20 osób.

Wysokość drogi ewakuacyjnej powinna wynosić co najmniej 2,2 m, natomiast wysokość lokalnego obniżenia 2 m, przy czym długość obniżonego odcinka drogi nie może być większa niż 1,5 m.

Skrzydła drzwi, stanowiących wyjście na drogę ewakuacyjną, nie mogą, po ich całkowitym otwarciu, zmniejszać wymaganej szerokości tej drogi.

W budynku wysokościowym, w strefach pożarowych innych niż ZL IV, należy zastosować rozwiązania techniczno-budowlane zabezpieczające przed zadymieniem poziomych dróg ewakuacyjnych.

13.3. Wyjścia ewakuacyjne

Wyjście ewakuacyjne - wyjście prowadzące bezpośrednio na przestrzeń otwartą albo bezpośrednio lub pośrednio na poziome lub pionowe drogi komunikacji ogólnej (drogi ewakuacyjne).

Drzwi ewakuacyjne z budynku przeznaczonego dla więcej niż 50 osób powinny otwierać się na zewnątrz. W przypadku stosowania drzwi zewnętrznych dwuskrzydłowych szerokość skrzydła zasadniczego nie może być mniejsza niż 0,9m.

Szerokość wyjścia ewakuacyjnego (drzwi) należy dostosować do liczby osób mogących przebywać jednocześnie w pomieszczeniu, przyjmując 0,6 m szerokości wyjścia na 100 osób, lecz nie mniej niż 0,9 m w świetle.

Szerokość drzwi stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku, a także szerokość drzwi na drodze ewakuacyjnej z klatki schodowej, powinna być nie mniejsza niż szerokość biegu klatki schodowej, określona zgodnie z przelicznikiem 0,6m na 100 osób nie mniej niż 1,2 m.

Jeżeli wyjście ewakuacyjne z budynku jest wyjściem prowadzącym z klatki schodowej przez hol, jego szerokość powinna wynosić minimum 1,8 m.

Wysokość w świetle drzwi powinna wynosić co najmniej 2,0 m,

13.4. Dźwig dla ekip ratowniczych

Przynajmniej jeden dźwig w każdej strefie pożarowej powinien być przystosowany do potrzeb ekip ratowniczych, spełniając wymagania PN dotyczącej dźwigów dla straży pożarnej. Dojście do dźwigu dla ekip ratowniczych powinno prowadzić przez przedsionek przeciwpożarowy spełniający wymagania określone w § 232 przepisu [5].

13.5. Pionowe drogi ewakuacyjne

Budynek w części wysokiej posiada dwie klatki schodowe obudowane, zamknięte drzwiami. Szerokość biegu wynosi 1,10 m, a spocznika 1,30 m.

W części wysokiej poszczególne piętra, oddzielone od klatek schodowych drzwiami przeciwpożarowymi o odporności ogniowej 60 min.

Wentylacja zapobiegania zadymianiu klatek schodowych składa się z central nawiewnych zamontowanych na stropodachu ze sterowaniem podłączonym do centrali ppoż. Po załączeniu wentylacji na klatkach schodowych powstaje nadciśnienie zapobiegające przenikaniu dymu.

W części niskiej znajduje się 5 klatek schodowych, z czego 3 są obudowane, zamknięte drzwiami, a 2 otwarte. Szerokość biegu wynosi min. 1,10 m.

13.6. Oznakowanie dróg i wyjść ewakuacyjnych

Znaki ewakuacyjne są to znaki informacyjne zapewniające wizualną informację o przebiegu wyznaczonej drogi ewakuacyjnej zarówno przy świetle dziennym, świetle sztucznym, jak również przy braku oświetlenia (po nagłym usunięciu źródła światła) wskutek zastosowania zjawiska fotoluminescencji.

Budynek wyposażono w znaki ewakuacyjne wykonane wg PN-92/N-01256/02 i rozmieszczono w taki sposób, aby czytelnie i jednoznacznie wskazywały drogę ewakuacji. Znaki bezpieczeństwa zapewniają dobrą widoczność kierunków ewakuacji, gaśnic, hydrantów, ROP-ów oraz dobrze oddziałują psychologicznie (wzbudzają zaufanie i powstrzymują panikę).

13.7. Wymagania w zakresie wystroju i wyposażenia wnętrza

Na ciągach ewakuacyjnych (komunikacyjnych) i klatce schodowej, nie należy stosować łatwo zapalnych wykładzin podłogowych i ściennych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące.

Okładziny sufitów oraz sufity podwieszane powinny być wykonane z materiałów niepalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia.

Stałe elementy wyposażenia i wystroju wnętrza powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych.

Wszystkie materiały stosowane, jako stałe elementy wystroju i wyposażenia wnętrza powinny posiadać aprobaty techniczne świadczące o ich, co najmniej trudno zapalności i średnio lub nisko toksyczności. Okładziny sufitów – niepalne.

Przejścia : długości przejść nie przekraczają 40 m.

Dojścia : długość dojsć w części wysokiej nie przekracza dopuszczalnych wartości (120 m przy dwóch kierunkach ewakuacji). W części niskiej występują przekroczenia długości dojsć przy jednym kierunku ewakuacji (30 m przy jednym kierunku ewakuacji, a 45 m przy ochronie drogi ewakuacyjnej samoczynnym urządzeniem oddymiającym – korytarz na piętrze części niskiej od strony ul. Kupieckiej).

Wysokość dojsć ewakuacyjnych: powyżej 2,20 m.

Szerokość dojsć: nie mniej niż 1,20 m, a w większości ponad 1,40 m.

Poziome drogi ewakuacyjne nie są zabezpieczone przed zadymieniem.

Klatka schodowa : budynek w części wysokiej posiada dwie klatki schodowe obudowane, zamknięte drzwiami. Szerokość biegu wynosi 1,10 m, a spocznika 1,30 m.

W części wysokiej poszczególne piętra, oddzielone od klatek schodowych drzwiami przeciwpożarowymi o odporności ogniowej EI 60 bez przedsionków przeciwpożarowych - brak przedsionków unormowany poprzez odstępstwo uzgodnione z Komendą Wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej w Gdańsku.

Klatki schodowe zabezpieczono przed zadymieniem poprzez system nadciśnienia. Wentylacja zapobiegania zadymianiu klatek schodowych składa się z central nawiewnych zamontowanych na stropodachu ze sterowaniem podłączonym do centrali ppoż. Po założeniu wentylacji na klatkach schodowych powstaje nadciśnienie zapobiegające przenikaniu dymu.

W części niskiej znajduje się 5 klatek schodowych, z czego 3 są obudowane, zamknięte drzwiami, a 2 otwarte. Szerokość biegu wynosi min. 1,10 m.

Biegi i spoczniki posiadają klasę odporności ogniowej R 60.

Wyjścia z klatek schodowych prowadzą bezpośrednio na zewnątrz budynku.

Biegi i spoczniki ewakuacyjnych klatek schodowych posiadają zaniżoną szerokość (poniżej 1,20 m biegi i poniżej 1,50 m spoczniki).

Dźwig dla ekip ratowniczych

Dźwig nie spełnia w pełni wymagań PN - EN 81-72. Nie posiada także przedsionków przeciwpożarowych.

Wyjścia ewakuacyjne : wyjścia ewakuacyjne otwierają się na zewnątrz budynku.

Oświetlenie ewakuacyjne : występuje na poziomych i pionowych ciągach komunikacyjnych służących ewakuacji.

Wystrój i wyposażenie wnętrz : na ciągach ewakuacyjnych i klatkach schodowych, nie stosuje się łatwo zapalnych wykładzin podłogowych i ściennych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące.

Okładziny sufitów oraz sufity podwieszane wykonane są z materiałów niepalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia.

Stałe elementy wyposażenia i wystroju wnętrz wykonane są z materiałów co najmniej trudno zapalnych.

Naruszenie stanu prawnego w zakresie budynku istniejącego - tak

Brak zabezpieczenia przed zadymieniem poziomych dróg ewakuacyjnych stanowi naruszenie obecnego stanu prawnego.

Pozostałe nieprawidłowości, tj.:

1. Brak przedsióneków przeciwpożarowych do klatek schodowych - odstępstwo.
2. Brak dźwigu pożarowego dla ekip ratowniczych.
3. Zaniżona szerokość spoczników i biegów klatek schodowych - w granicach dopuszczalnych.
4. Przekroczona długość dojścia ewakuacyjnego - w granicach dopuszczalnych.

Nie stanowią naruszenia obecnego stanu prawnego w stosunku do budynków istniejących.

14. Instalacje i urządzenia przeciwpożarowe

Stan prawny wynikający z przepisu [2] oraz przepisu [5].

Obiekt powinien być wyposażony w :

- Instalacja sygnalizacji alarmu pożarowego ISA,
- monitoring pożarowy,
- dźwiękowy system ostrzegania - zakres ograniczony wynikający z odstępstwa,
- system zabezpieczenia przed zadymieniem klatek schodowych i korytarza na piętrze części niskiej od strony ul. Kupieckiej,
- rozwiązania techniczno-budowlane zabezpieczające przed zadymieniem poziome drogi ewakuacyjne,
- hydranty wewnętrzne 25 z wężem półsztywnym - nie dotyczy budynków istniejących jeśli nie dokonuje się zmian w tym zakresie,
- zawory hydrantowe 52 - po dwa zawory na każdym pionie na kondygnacji podziemnej oraz na kondygnacjach powyżej 25 m a na pozostałych po jednym zaworze na każdym pionie,
- stałe urządzenia gaśnicze, związane na stałe z obiektem, zawierające zapas środka gaśniczego i uruchamiane samoczynnie we wczesnej fazie rozwoju pożaru - nie dotyczy budynków istniejących,
- zbiornik wody ppoż. o pojemności 100 m³ lub w przypadkach szczególnych o zmniejszonej pojemności,
- przeciwpożarowy wyłącznik prądu
- dźwig dla ekip ratowniczych - .

Stan rzeczywisty.

- w budynku zastosowano ISA z monitoringiem pożarowym,
- budynek wyposażono w dźwiękowy system ostrzegania - system ograniczony odstępstwo KW PSP,
- klatki schodowe ewakuacyjne w części wysokiej oraz jeden z dźwigów wyposażono w system nadciśnienia, a korytarz części niskiej w wentylację mechaniczną wyciągową,
- zastosowano hydranty 25 z wężem płaskoskładanym na wszystkich kondygnacjach - obowiązuje przy przebudowie i rozbudowie instalacji wodociągowej przeciwpożarowej, a także przy nadbudowie, rozbudowie, przebudowie i zmianie sposobu użytkowania obiektu,
- zastosowano zawory 52 na każdym pionie i na każdej kondygnacji w klatkach schodowych i holu,
- zastosowano zbiornik wody ppoż. o pojemności 50 m³ przy wymaganym 100 m³ – Decyzja KM PSP w Gdańsku zobowiązująca do zapewnienia właściwego zapasu wody w zbiorniku ppoż.

- przeciwpożarowy wyłącznik prądu - brak pewności, iż wyłączając napięcie przeciwpożarowym wyłącznikiem prądu w budynku nie spowoduje załączenia innego źródła prądu.
- autonomiczny system gaszenia gazem obojętnym serwerowni w pom. Nr 18

Naruszenie stanu prawnego w zakresie budynku istniejącego - tak

Nie zastosowano rozwiązań techniczno-budowlanych zabezpieczających przed zadymieniem poziome drogi ewakuacyjne.

Wymaga uregulowania kwestia zapasu wody do celów przeciwpożarowych w zbiorniku ppoż. – dopuszczalne jest pozostawienie zbiornika 50 m³ w przypadku :

- a) zapewnienia zasilania tych zbiorników w wodę z zewnętrznej sieci wodociągowej przeciwpożarowej o wydajności nie mniejszej niż 10 dm³/s,
- b) wyprowadzenia w elewacji budynku, od strony drogi pożarowej, dodatkowej nasady o średnicy 75 mm, umożliwiającej zasilanie instalacji wodociągowej przeciwpożarowej z samochodów gaśniczych

15. Zabezpieczenie przeciwpożarowe instalacji technicznych

Przepusty instalacyjne o średnicy powyżej 4 cm w ścianach i stropach nie będących elementami oddzielenia przeciwpożarowego, dla których jest wymagana klasa odporności ogniowej, co najmniej EI 60 lub REI 60, powinny mieć klasę odporności ogniowej tych elementów.

16. Wyposażenie w gaśnice

Ogólnie w obiekcie powinno występować łącznie co najmniej **402 kg** środka gaśniczego w gaśnicach (przy założeniu powierzchni **20 055 m²**).

Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, określonych w Polskich Normach dotyczących podziału pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie.

Budynek wymaga zastosowania gaśnic proszkowych przystosowanych do gaszenia pożarów grup ABC – minimalna ilość środka gaśniczego w gaśnicy to 2 kg.

17. Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru

Stan prawny wynikający z przepisu [3].

Wymagana ilość wody do celów przeciwpożarowych dla budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego oraz innych obiektów budowlanych o takim przeznaczeniu, służąca do zewnętrznego gaszenia pożaru, wynosi:

- 1) dla budynku o kubaturze brutto do 2.500 m³ i o powierzchni wewnętrznej do 500 m², położonego na terenie jednostki osadniczej - 10 dm³/s z co najmniej jednego hydrantu o średnicy 80 mm lub zapas wody 100 m³ w przeciwpożarowym zbiorniku wodnym;

2) dla budynków niewymienionych w pkt 1 - 20 dm³/s łącznie z co najmniej dwóch hydrantów o średnicy 80 mm lub zapas wody 200 m³ w przeciwpożarowym zbiorniku wodnym.

Stan rzeczywisty.

Zaopatrzenie wodne stanowią hydranty zewnętrzne na sieci miejskiej oraz jeden hydrant zasilany z pompowni ppoż. budynku.

Naruszenie stanu prawnego w zakresie budynku istniejącego - brak

18. Drogi pożarowe

Stan prawny wynikający z przepisu [3].

Droga pożarowa o utwardzonej nawierzchni, umożliwiająca dojazd o każdej porze roku pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej do obiektu budowlanego, powinna być doprowadzona do budynku ZL I i wysokościowego zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL III.

Droga pożarowa powinna przebiegać wzdłuż dłuższego boku budynku, a w przypadku gdy szerokość budynku jest większa niż 60 m - z jego dwóch stron.

Bliższa krawędź drogi pożarowej powinna być oddalona od ściany budynku o 5 -15 m, a pomiędzy tą drogą i ścianą budynku nie powinny występować stałe elementy zagospodarowania terenu o wysokości przekraczającej 3 m lub drzewa.

Obiekt powinien mieć połączenie z drogą pożarową, utwardzonym dojściem o szerokości minimalnej 1,5 m i długości nie większej niż 50 m, tych wyjść ewakuacyjnych z obiektu budowlanego, poprzez które jest możliwy dostęp, bezpośrednio lub drogami ewakuacyjnymi, do każdej strefy pożarowej.

Droga pożarowa powinna być zakończona placem manewrowym o wymiarach co najmniej 20m x 20m lub w inny sposób umożliwiać dojazd do obiektu budowlanego i powrót pojazdu bez cofania. Wymaganie to nie dotyczy końcowego odcinka drogi pożarowej o długości do 15 m. Najmniejszy promień zewnętrznego łuku drogi pożarowej powinien wynosić co najmniej 11 m.

Minimalna szerokość drogi pożarowej powinna wynosić 3,5 m, a jej dopuszczalny nacisk na oś powinien wynosić co najmniej 100 kN.

Stan rzeczywisty.

Droga przebiega wokół budynku. Droga połączona jest z wejściem do budynku utwardzonym dojściem o szerokości nie mniejszej niż 1,5 m i długości nie większej niż 50 m.

Przejazd drogą jest utrudniony ze względu na parkujące samochody, które powodują zawężenie drogi poniżej 3,5 m oraz ograniczenie promieni skrętu poniżej 11 m.

Naruszenie stanu prawnego w zakresie budynku istniejącego - tak

1. droga przebiega w odległości mniejszej niż 5 m od budynku,
2. zawężona szerokość drogi,
3. zaniżone promienie skrętu.

19. Parametry pożarowe występujących substancji palnych

Materiał palny	Charakterystyka pożarowa
drewno, płyty drewnopochodne	używane w meblach, stolarce budowlanej i opakowaniach. Temperatura zapalenia tych materiałów wynosi od 250 do 400 °C, w zależności od rodzaju, gatunku materiału i jego wilgotności. Drewno pochodzenia iglastego ma niższe temperatury zapalenia niż pochodzenia liściastego, a płyty drewnopochodne wyższe. Szybkość rozwoju ognia zależy od grubości danych elementów (im mniejszy przekrój, tym większa szybkość) oraz od dostępu do nich powietrza
tworzywa sztuczne	używane w obudowach urządzeń, izolacjach kabli elektrycznych, okładzinach meblowych, opakowaniach itp. Temperatura zapalenia waha się od 200 do 400 °C, w zależności od rodzaju tworzywa. W czasie pożaru większość z nich topi się, tworząc krople. Dymy i gazy pożarowe powstałe w wyniku pirolizy i spalania są z reguły trujące, bądź drażniące. Część z nich jest bezbarwna. Szybkość palenia się tworzyw jest stosunkowo duża, ponieważ w warunkach pożaru zachowują się jak ciecze palne, tzn. palą się również ich palne pary. Spadające lub płynące krople przyczyniają się do szybkiego rozwoju pożaru
tkaniny	używane w tekstyliach, ubraniach, zasłonach, firanach, wykładzinach dywanowych, itp. Temperatura zapalenia tkanin bawełnianych wynosi ok. 220 °C, a tkanin lnianych i jedwabnych ok. 300 °C. Tkaniny pochodzenia nieorganicznego (sztuczne), zapalają się powyżej 200 °C
papier	używany w kartonach, opakowaniach, książkach, dokumentacji. Temperatura zapalenia waha się od 230 °C (papier gazetowy) do 300 °C (kalki techniczne, tektura). Rozwój ognia jest ułatwiony w luźnych stosach papieru
pianka poliuretanowa	używana jako ocieplenie do przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych oraz w niektórych meblach tapicerowanych. Temperatura zapalenia wynosi ok. 400 °C. W warunkach pożaru pianki poliuretanowe wydzielają znaczne ilości gazów toksycznych (np. cyjanowodor, tlenek węgla, chlorowodor), powodujące w krótkim czasie zatrucie i śmierć organizmu. Tworzą również duże ilości ciemnego dymu, wypełniającego szybko wnętrze obiektu
napoje alkoholowe	używane jako produkty handlowe, w opakowaniach jednostkowych, występujące w restauracji. Temperatura zapłonu średnio wynosi 12°C, a temperatura samozapalenia 425 °C

II. Wyposażenie w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym.

II.A. Wyposażenie.

1. Gaśnice.

- Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie.
- Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg lub 3 dm³ zawartego w gaśnicy powinna przypadać na 100 m² powierzchni strefy pożarowej.
- Miejsca usytuowania gaśnic winno być oznakowane znakiem bezpieczeństwa "gaśnica". Winny być umieszczone w miejscach łatwo dostępnych, przy przejściach i wyjściach, w pobliżu klatek schodowych.
- Dojście do gaśnicy nie może być niczym zastawione na szerokość 1 m. Taką samą odległość zachować od grzejników i źródeł ciepła. Długość dojścia do gaśnicy maksimum 30 m.
- Wszyscy pracownicy winni wiedzieć gdzie znajdują się gaśnice i jak użyć je w razie potrzeby.
- Gaśnice służą wyłącznie do celów ochrony przeciwpożarowej.

Oznaczenia literowe grup pożarów umieszczone na gaśnicach informują, jakie pożary można nimi skutecznie gasić:

- **grupa A** - pożary ciał stałych (drewno, papier, tkaniny),
- **grupa B** - pożary cieczy i ciał stałych topiących się w ogniu (benzyna, oleje, воск, parafina, ropa),
- **grupa C** - pożary gazów (gaz ziemny, acetylen, wodór),
- **grupa D** - pożary metali lekkich (sód, potas),
- **grupa F** - pożary tłuszczów w urządzeniach kuchennych.
- ponadto występuje informacja o możliwości gaszenia pożarów w obrębie instalacji i urządzeń elektrycznych.

GAŚNICA PROSZKOWATYP GP-4X,6X-ABC

PRZEZNACZENIE

Zawiera odpowiednio 4 lub 6 kg proszku gaśniczego. Dzięki działaniu inhibicyjnemu (przerywanie reakcji palenia) gasi pożary grup A B C (w zależności od zastosowanego proszku gaśniczego) oraz urządzenia elektryczne pod napięciem do 1000 V

Gaśnica służy do gaszenia pożarów grupy **A, B i C**

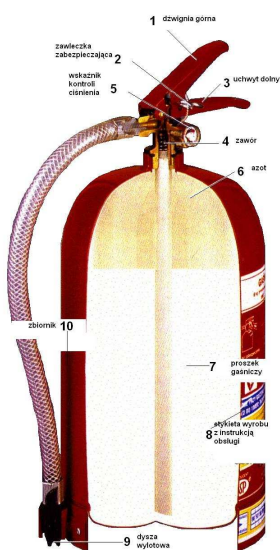
Pożary grupy A: ciała stałe pochodzenia organicznego, przy spalaniu, których obok innych zjawisk występuje zjawisko żarzenia (np. drewno, papier, węgiel, tworzywa sztuczne itp.)

Pożary grupy B: ciecze palne i substancje stałe, topiące się wskutek wytworzonego przy pożarze ciepła (np. benzyna, nafta, parafina, pak, naftalen, smoła itp.)

Pożary grupy C: gazy (np. metan, propan, butan, acetylen, wodór itp.)

PODSTAWOWE CECHY WYROBU

- trwały zbiornik stalowy z powłoką epoksydową
- bezszwowy płaszcz zbiornika
- wąż gumowy ułatwiający manewrowanie strugą proszku gaśniczego
- manometr umożliwiający stałą kontrolę ciśnienia wyrzutnika
- trwały zawór szybkootwieralny wykonany z miedzi pozwalający na dozowanie emisji środka gaśniczego
- możliwość mocowania gaśnicy na ścianie
- możliwość wielokrotnego napełnienia
- prosta obsługa
- niezawodność

OBSŁUGA

- wyjąć gaśnicę z uchwytu mocującego
- wyciągnąć zawleczkę zabezpieczającą 2
- podejść z gaśnicą na odległość ok. 2-3m od palącego się materiału kierując dyszę wylotową 9 na źródło ognia
- docisnąć dźwignię 1 zaworu do uchwytu 3

GAŚNICA ŚNIEGOWA TYP GS-5 BC

Sposób użycia gaśnicy śniegowej GS-5X

Zawiera 5 kg dwutlenku węgla. Główne działanie gaśnicze dwutlenku węgla polega na obniżeniu stężenia tlenu w powietrzu oraz częściowo ochłodzeniu miejsca pożaru. Bardzo dobrze gasi pożary grup B C oraz urządzenia elektryczne pod napięciem. Po ugaszeniu gazowy dwutlenek węgla odparowuje nie pozostawiając śladów. Słabo gasi pożary na otwartej przestrzeni.

Obsługa gaśnicy polega na:

- zerwaniu zawleczki,
- naciśnięciu ręczki w dół lub odkręcenie zaworu,
- skierowanie strumienia gaśniczego z tuby prądownicy na płomień.

UWAGA ! Należy ręką trzymać za rękojeść tuby, ponieważ w czasie wypływu dwutlenek węgla oziębia się do około - 80 ° C.

GAŚNICA PIANOWA TYP GWG - 2 x AF

Zakres temperatur stosowania: -200 °C do + 60 °C Gaśnica do gaszenia pożarów grupy A i F. Specjalna gaśnica do zwalczania pożarów tłuszczów jadalnych (grupa F). GWG-2x AF ze środkiem gaśniczym FETTEX jest gaśnicą specjalnie przeznaczoną do zwalczania pożarów w gastronomii i w kuchniach domowych. Gaśnicą GWG-2x AF można również gasić pożary ciał stałych (grupa A), tj. wyposażenia mieszkań, hoteli itp. Wyjątkowość tej gaśnicy polega nie tylko na możliwości gaszenia tłuszczów i ciał stałych, ale także urządzeń elektrycznych pod napięciem do 1000 V.

2. Hydranty wewnętrzne i zawory hydrantowe.

przykładowy hydrant wewnętrzny 52 z węzłem płaskoskładanym

Sposób użycia :

1. otwórz szafkę,
2. chwyć za końcówkę węża,
3. rozwiń cały wąż,
4. odkręć zawór,
5. podejź do źródła ognia,
6. skieruj strumień wodny z prądownicy na palący się materiał,

UWAGA !!!

Wodą nie gasimy urządzeń i instalacji elektrycznych pod napięciem.

Dane techniczne:

Ciśnienie pracy:

Minimalne: 0.2 MPa
Maksymalne: 0.7 MPa

Wydajność:

Q Nom = 150 l/min przy:

P ≥ 0.2 MPa - WSP K = 110 dysza prądownicy Ø13 mm
P ≥ 0.4 MPa - WSP K = 83 dysza prądownicy Ø12 mm
P ≥ 0.6 MPa - WSP K = 49 dysza prądownicy Ø9 mm

Wyposażenie:

Zawór hydrantowy DN 50 z nasadą 52-T
Prądownica PW-52 wg PN-89/M-51028
Zwijadło kompletne z ramieniem i uchwytem montażowym
Wąż pożarniczy tłoczny płasko składany H-52 wg PN-87/M-51151 - 15 mb lub 20 mb

3. System nadciśnienia w klatkach schodowych części wysokiej oraz oddymiania mechanicznego korytarza na piętrze części niskiej od strony ul. Kupieckiej.

Wentylatory nadmuchowe tłoczą powietrze do klatek schodowych części wysokiej w sytuacji alarmu pożarowego II stopnia. Wytworzone w ten sposób nadciśnienie uniemożliwia przedostanie się dymu z kondygnacji na klatkę schodową.

Wentylator wyciągowy poprzez rozprowadzony kanał wentylacyjny na korytarzu piętra części niskiej od strony ul. Kupieckiej wyciąga powietrze w sytuacji alarmu pożarowego II stopnia z przestrzeni korytarza, nie dopuszczając do powstania ewentualnego zadymienia drogi ewakuacyjnej.

4. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne.

Zastosowane w obiekcie awaryjne oświetlenie ewakuacyjne posiada zasilanie z akumulatorów 110 V.

5. System sygnalizacji pożaru z monitoringiem pożarowym.

W obiekcie zastosowano system sygnalizacji pożaru podłączony do monitoringu pożarowego.

Na każdej kondygnacji przy klatkach schodowych znajdują się oznakowane przyciski (tzw. ROP - ręczne ostrzegacze pożarowe), uruchamiane przez pracowników lub osoby postronne w przypadku zauważenia pożaru (uruchomienie polega na zbitiu szybki i wciśnięciu przycisku).

Do systemu przyłączono zestyki klap pożarowych w przewodach wentylacyjnych.

6. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu.

Obiekty o kubaturze powyżej 1000 m³ lub zawierające strefy zagrożenia wybuchem powinny być wyposażone w przeciwpożarowy wyłącznik prądu.

Odcięcie dopływu prądu przeciwpożarowym wyłącznikiem powoduje załączenie oświetlenia ewakuacyjnego, nie może jednocześnie powodować samoczynnego załączenia drugiego źródła energii elektrycznej, w tym zespołu prądotwórczego. Zasilanie urządzeń ppoż. należy realizować sprzed przeciwpożarowego wyłącznika prądu.

Lokalizację Ppoż. wyłącznika prądu wskazano na planie graficznym w załączeniu do instrukcji.

7. DSO – Dźwiękowy System Ostrzegawczy.

Obiekt wyposażono w DSO w wykonaniu częściowym, zgodnie z odstępstwem KW PSP w tym względzie.

Wywołanie alarmu pożarowego II stopnia powoduje uruchomienie automatyczne DSO.

8. System gaszenia gazem obojętnym serwerowni w pom. Nr 18.

Serwerownię wyposażono w autonomiczny i samoczynny system gaszenia gazem obojętnym, bezpiecznym dla występujących tam urządzeń. Istnieje także możliwość ręcznego uruchomienia systemu gaszenia.

UWAGA !!!

GASZENIE WODĄ URZĄDZEŃ ELEKTROTECHNICZNYCH I ELEKTRONICZNYCH W SERWEROWNI POWODUJE ICH USZKODZENIE.

II.B. Przeglądy i konserwacja.

1. Gaśnice.

Gaśnice muszą być technicznie sprawne, okresowo kontrolowane i konserwowane przez uprawnioną do tego jednostkę. Na gaśnicy powinna być umieszczona naklejka (nalepka, napis), zawierająca dokładną nazwę firmy konserwującej, nazwisko i imię konserwatora, datę przeglądu, stan urządzenia i datę następnego przeglądu.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Zbiorniki gaśnic o pojemności powyżej 6 l (dotyczy gaśnic proszkowych 6 kg i więcej) oraz gaśnice śniegowe o każdej pojemności, traktowane są jako proste zbiorniki ciśnieniowe mają formę dozoru pełnego i podlegają badaniom okresowym co 5 lat, dokonywanym przez uprawnioną placówkę dozoru technicznego (procedura UDT nr TC 7/1).

2. Hydranty wewnętrzne.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób określony przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku. Węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnienia na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z PN dotyczącą konserwacji hydrantów wewnętrznych.

Czynności wstępne polegają na ustaleniu, czy:

- hydranty są na swoim miejscu,
- nie są zastawione, są widoczne i mają czytelne oznakowanie oraz instrukcję,
- nie mają widocznych uszkodzeń, oznak korozji ani wycieków.

Przeglądy i konserwacje powinny być przeprowadzane przez osobę kompetentną. Wąż hydrantu powinien być poddany całkowitemu rozwinięciu, hydrant poddany ciśnieniu i sprawdzony, czy:

- mocowania do ściany są odpowiednie od ich przeznaczenia,
- wypływ wody jest równomierny i dostateczny (wskazane jest użycie miernika przepływu oraz miernika ciśnienia),
- miernik ciśnienia (jeśli jest zastosowany) pracuje prawidłowo i w swoim zakresie pomiarowym,
- wąż na całej długości nie wykazuje oznak uszkodzeń, zniekształceń, zużycia ani pęknięć – jeśli wąż wykazuje uszkodzenia, powinien być wymieniony na nowy lub poddany próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze,
- zaciski lub taśmowanie węża są prawidłowego typu i właściwie zaciśnięte,
- zwijadło węzowe obraca się lekko w obu kierunkach,
- w przypadku wychylnego zwijadła węzowego, zwijadło węzowe obraca się łatwo i czy wychyla się o 180°,
- w przypadku ręcznych zwijadeł, zawór odcinający jest właściwego typu i czy działa łatwo i prawidłowo,
- w przypadku zwijadeł automatycznych, praca zaworu automatycznego jest prawidłowa oraz czy praca dodatkowego serwisowego zaworu jest właściwa,
- stan przewodów rurowych zasilających w wodę jest właściwy – szczególną uwagę zwrócić na to czy odcinki elastyczne nie wykazują oznak zużycia lub zniszczenia,
- jeżeli hydrant jest wyposażony w szafkę, czy nie nosi ona oznak uszkodzenia i czy drzwiczki szafki łatwo się otwierają,

- prądownica jest właściwego typu i czy łatwo się nią posługiwać,
- praca przewodnic węży jest prawidłowa i czy są one prawidłowo zamocowane.

Hydrant należy pozostawić w stanie gotowym do natychmiastowego użycia.

Jeżeli konieczne są poważniejsze naprawy, hydrant powinien być oznakowany „USZKODZONY” i kompetentna osoba powinna powiadomić o tym osoby odpowiedzialne.

Po przeglądzie i przeprowadzeniu niezbędnych pomiarów hydranty powinny być oznakowane napisem „SPRAWDZONE”. Osoby odpowiedzialne powinny przechowywać trwałe zapisy o wszystkich przeglądach, kontrolach, testach i naprawach.

Zaleca się wprowadzenie „Książki kontroli hydrantów wewnętrznych”, w której konserwator będzie dokonywał zapisów o wszystkich przeglądach, kontrolach, testach i naprawach.

Ponadto dane dotyczące konserwacji i przeglądu powinny być zapisane na etykiecie, która nie może zakrywać żadnych oznaczeń producenta. Na etykiecie powinny być umieszczone następujące dane:

- słowo „SPRAWDZONE”,
- nazwa i adres dostawcy hydrantu,
- znak jednoznacznie identyfikujący osobę kompetentną - konserwatora,
- data (rok i miesiąc) kiedy konserwacja była przeprowadzana.

Miejsca usytuowania hydrantów wewnętrznych powinny być oznakowane znakami zgodnymi z PN-92/N-01256/01 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa.

3. System nadciśnienia w klatkach schodowych i szybie dźwigu osobowego oraz system oddymiania mechanicznego.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób określony przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Wskazane jest testowanie systemu co najmniej raz na kwartał.

- konserwację (serwis)

Urządzenia oddymiania grawitacyjnego wraz z przynależnymi do nich elementami sterowniczymi i uruchamiającymi, przewodami zasilającymi oraz akcesoriami należy zgodnie z wytycznymi producenta, zazwyczaj raz w roku, w regularnych odstępach czasu sprawdzać pod kątem pewności działania i gotowości eksploatacyjnej, konserwować i ewentualnie w razie potrzeby naprawiać. Prace serwisowe mają prawo wykonywać tylko firmy wyspecjalizowane w zakresie systemów oddymiania autoryzowane przez producenta.

Użytkownik w okresie pomiędzy poszczególnymi konserwacjami systemu ma obowiązek dokonać przynajmniej jednej kontroli wzrokowej.

Do wymiany elementów zużytych używać wolno jedynie oryginalnych części. Badania i czynności serwisowe odnotowywać należy w książce kontrolnej.

- naprawy

Po stwierdzeniu awarii / zakłóceń w zakresie funkcjonowania lub gotowości eksploatacyjnej systemu oddymiania powinien on zostać niezwłocznie naprawiony przez autoryzowaną (np. przez wykonawcę) firmę specjalistyczną przy użyciu oryginalnych części zamiennych. Dokonanie naprawy należy odnotować w książce kontrolnej.

4. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne.

Kontrolę instalacji oświetlenia ewakuacyjnego należy przeprowadzać w terminach określonych przez producenta zastosowanego sprzętu, jednak nie rzadziej niż raz w roku. Kontrola polega na sprawdzaniu następujących parametrów pracy instalacji:

- czas przełączania oświetlenia na pracę awaryjną po zaniku zasilania podstawowego. Na drodze ewakuacyjnej powinien wynosić do 5 s,
- natężenie oświetlenia ewakuacyjnego. Pomiaru dokonać za pomocą luksomierza (1 Lx na drogach ewakuacyjnych, 5 Lx w miejscu występowania urządzeń ppoż. i gaśnic)
- działanie oświetlenia ewakuacyjnego przez wyłączenie zasilania w podrozdzielnikach oświetlenia podstawowego,
- rozmieszczenie opraw oświetlenia ewakuacyjnego - zgodność z założeniami projektowymi,
- w systemach z centralnym zasilaniem sprawdzić, czy w pracy awaryjnej spełnione są warunki sieci IT. Sprawdzenia dokonać poprzez doziemienie jednego z przewodów czynnych. Powinien pojawić się sygnał alarmu doziemienia, a oprawy powinny świecić się dalej,
- stan baterii.

5. System sygnalizacji pożaru.

Obsługa codzienna.

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby w każdy dzień roboczy było sprawdzone:

1. czy CSP wskazuje stan dozoru, lub czy każde odchylenie od stanu dozoru jest odnotowane w książce eksploatacji, i czy we właściwy sposób został zawiadomiony konserwator,
2. czy po każdym alarmie zarejestrowanym poprzedniego dnia podjęto odpowiednie działania,
3. czy, jeżeli instalacja była wyłączana, przeglądana lub miała wykasowaną sygnalizację, to została przywrócona do stanu dozoru.
4. Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce eksploatacji i możliwie szybko usunięta.

Obsługa miesięczna.

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby co najmniej raz w miesiącu:

- zagwarantowano wystarczający zapas papieru, tuszu lub taśmy dla drukarki,
- przeprowadzono test wskaźników optycznych w centrali, a każdy fakt niesprawności jakiegoś wskaźnika został odnotowany w książce eksploatacji.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce eksploatacji i możliwie szybko usunięta.

Obsługa kwartalna.

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby co najmniej jeden raz na każde trzy miesiące, osoba kompetentna:

1. sprawdziła wszystkie zapisy w książce eksploatacji i podejmie niezbędne działania, aby doprowadzić do prawidłowej pracy instalacji,
2. spowodowała zadziałanie, co najmniej jednej czujki lub ręcznego ostrzegacza pożarowego w każdej strefie, w celu sprawdzenia czy CSP prawidłowo odbiera i wyświetla określone sygnały, emituje alarm akustyczny oraz uruchamia wszystkie inne urządzenia alarmowe i pomocnicze,

UWAGA: Należy zastosować takie metody, które zapobiegają niepożądanym sytuacjom, jak np. zadziałanie urządzeń współpracujących z instalacją.

3. sprawdziła, czy stwierdzone uszkodzenia CSP są usuwane natychmiast,
4. tam, gdzie jest to możliwe, spowodowała zadziałanie każdego łącza do centrum monitorowania,
5. przeprowadziła wszystkie inne próby, określone przez instalatora, dostawcę lub producenta,
6. dokonała rozpoznania, czy nastąpiły jakieś zmiany budowlane w budynku lub jego przeznaczeniu, które mogły mieć wpływ na poprawność rozmieszczenia czujek i ręcznych ostrzegaczy pożaru oraz urządzeń alarmowych,
7. każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce eksploatacji i możliwie szybko usunięta.

Obsługa roczna.

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby co najmniej raz w roku, specjalista:

1. przeprowadził próby zalecane dla obsługi codziennej, miesięcznej i kwartalnej;
2. sprawdził każdą czujkę na poprawność działania zgodnie z zaleceniami producenta;

UWAGA: Chociaż każda czujka powinna być sprawdzona raz w roku, dopuszcza się sprawdzanie kolejnych 25 % czujek przy kolejnej kontroli kwartalnej.

3. sprawdził zdolność CSP do uaktywniania wszystkich wyjść funkcji pomocniczych;

UWAGA: Należy zastosować takie metody, które zapobiegają niepożądanym sytuacjom, jak np. zadziałanie urządzeń współpracujących z instalacją.

4. sprawdził wzrokowo, czy wszystkie połączenia kablowe i aparatura są sprawne, nieuszkodzone i odpowiednio zabezpieczone;
5. dokonał oględzin, w celu ustalenia, czy nastąpiły jakieś zmiany budowlane w budynku lub jego przeznaczeniu, które mogły wpłynąć na poprawność rozmieszczenia czujek i ręcznych ostrzegaczy pożaru oraz urządzeń alarmowych; sprawdzi także, czy pod każdą czujką jest utrzymana wolna przestrzeń co najmniej 0,5 m we wszystkich kierunkach i czy wszystkie ręczne ostrzegacze pożaru są dostępne i widoczne.
6. sprawdził stan wszystkich baterii akumulatorów rezerwowych.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce eksploatacji i możliwie szybko usunięta.

Unikanie alarmów fałszywych w czasie prób.

Przeglądy okresowe i obsługa techniczna nie mogą powodować alarmów fałszywych.

Jeżeli podczas przeglądów będzie kontrolowane łącze do oddalonego centrum monitorowania sygnałów pożarowych, to przed przeprowadzeniem próby należy powiadomić to centrum.

Gdy transmisja sygnałów do oddalonego centrum na czas prób jest blokowana, to stan ten musi być sygnalizowany optycznie przez CSP. Jeżeli sygnalizacja ta nie następuje automatycznie, to na CSP powinna widnieć ręcznie naniesiona informacja o braku połączenia z oddalonym centrum stałej obserwacji.

UWAGA: CSP, zgodna z PN-EN 54-2:2002, powinna automatycznie sygnalizować przerwanie transmisji. Centrala może nie włączyć tej sygnalizacji, gdy przerwanie transmisji nastąpi poza instalacją sygnalizacji pożarowej budynku (np. wskutek przerwania łącza pomiędzy urządzeniem transmisji alarmów pożarowych (symbol E wg PN-EN 54-1:1998), a stacją odbiorczą alarmów pożarowych (symbol F wg PN-EN 54-1:1998).

Ludzie przebywający w obiekcie powinni być powiadomieni przed każdą próbą instalacji, która może spowodować zadziałanie urządzeń alarmowych.

Unikanie niepożądanego uruchomienia w czasie prób

Przeglądy okresowe i obsługa techniczna nie mogą powodować niepożądanego uruchomienia przeciwpożarowych urządzeń zabezpieczających.

Jeżeli przewidziane jest łącze do innych urządzeń zabezpieczenia przeciwpożarowego, to przed przystąpieniem do prób łącze to powinno zostać zablokowane, albo też inne urządzenia powinny zostać wyłączone, chyba, że próba ma na celu również sprawdzenie tych urządzeń.

Jeżeli instalacja sygnalizacji pożarowej automatycznie uruchamia inne urządzenia, należy zadbać o to, aby ludzie znajdujący się w obiekcie zostali poinformowani o możliwych skutkach prób.

Obsługa techniczna w sytuacjach specjalnych

Celem opisanej w niniejszym rozdziale zwykłej obsługi technicznej jest zapewnienie zgodnego z przeznaczeniem funkcjonowania instalacji w czasie normalnych warunków eksploatacji. Jednakże mogą zaistnieć okoliczności specjalne, wymagające szczególnej uwagi i powiadomienia konserwatora.

Takie okoliczności to m.in.:

- pożar (wykryty automatycznie lub nie);
- wszystkie przypadki alarmów fałszywych;
- rozbudowa, zmiana lub renowacja obiektu;
- zmiany przeznaczenia lub działalności na obszarze objętym instalacją;
- zmiany poziomu szumu otoczenia (hałasu) lub tłumienia dźwięku, mogące prowadzić do zmiany wymagań dotyczących urządzeń alarmowych;
- uszkodzenie instalacji, także wtedy, gdy wada nie zostanie wykryta natychmiast;
- każda zmiana urządzeń pomocniczych;
- uruchomienie instalacji jeszcze przed zakończeniem prac budowlanych i przed odbiorem budynku.

Naprawa i modyfikacja

W przypadku:

- każdego zasygnalizowania uszkodzenia instalacji,
- uszkodzenia jakiegokolwiek części instalacji,
- jakiegokolwiek zmiany rozkładu budynku lub jego przeznaczenia,
- jakiegokolwiek zmiany działalności w zabezpieczonym obszarze, która mogłaby zmienić ryzyko pożaru
- użytkownik i/lub właściciel powinien natychmiast powiadomić konserwatora, tak aby można było podjąć niezbędne działania.

Części zamiennie

Może być korzystne utrzymywanie części zamiennych (np. zapasowe szybki do ręcznych ostrzegaczy pożaru).

Dokumentacja

Prace przeprowadzone przy instalacji należy odnotować w książce eksploatacji. Szczegóły prac powinny być zapisane, albo w książce eksploatacji, albo oddzielnie i przechowywane razem z dokumentacją instalacji.

Po zakończeniu kwartalnej i rocznej kontroli, instytucja odpowiedzialna za przeprowadzenie próby powinna dostarczyć osobie odpowiedzialnej podpisany protokół przeprowadzenia prób zalecanych wyżej wraz z informacją, że o wykrytych wadach instalacji została zawiadomiona osoba odpowiedzialna.

Odpowiedzialność

Należy określić odpowiedzialność za konserwację instalacji sygnalizacji pożarowej. Zwykle spoczywa ona na użytkowniku i/lub właścicielu instalacji.

Kwalifikacje

Konserwacja powinna być prowadzona wyłącznie przez osoby właściwie przeszkolone, które są również specjalistami w zakresie kontroli, obsługi technicznej i napraw instalacji.

Właściwe przeszkolenie oznacza, że osoby te powinny być przeszkolone również przez producenta lub dostawcę systemu.

6. Przeciwpozarowy wyłącznik prądu.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane nie rzadziej niż raz w roku w zakresie : ocena wizualna, oznakowanie, próba zadziałania.

7. DSO – Dźwiękowy System Ostrzegawczy.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób określony w Harmonogramie / Instrukcji przeglądów, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Przeglądy systemu powinny być przeprowadzane na podstawie Harmonogramu / Instrukcji opracowanej przez wykonawcę systemu w porozumieniu z producentem urządzeń zgodnie w zakresie przedmiotu przeglądów zgodnie z EN 60849/1998.

Przedmiotem przeglądu powinno być co najmniej :

- przegląd dziennika zdarzeń
- wykonanie testu rozgłoszenia komunikatów: alarmowego i głosowego z automatu i mikrofonu w całym budynku
- sprawdzenie systemu podtrzymania zasilania,
- sprawdzenie pracy zasilania awaryjnego,
- ocena zrozumiałości komunikatów.

8. System gaszenia gazem obojętnym serwerowni w pom. Nr 18.

Przeglądy i konserwacje należy prowadzić zgodnie z wymaganiami producenta urządzenia, nie rzadziej niż raz w roku.

Odpowiedzialny za przeglądy – dzierżawca pomieszczenia firma IQ PL Sp. z o.o.

III. Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia.

1. Osoba, która pierwsza zauważyła pożar, jego objawy lub stwierdziła inną, zagrażającą bezpieczeństwu sytuację ma obowiązek zaalarmować pozostałych ludzi znajdujących się bezpośrednio w strefie zagrożenia, w tym celu należy użyć Ręcznego Ostrzegacza Pożarowego.
2. Poza ingerencją człowieka wykrycie pożaru następuje automatycznie przez czujkę systemu sygnalizacji pożarowej.
3. Czujka uruchamia alarm I stopnia (okres potrzebny na potwierdzenie odbioru alarmu i jego weryfikację).
4. Pojawia się komunikat na centralce sygnalizacji pożaru zlokalizowanej w pomieszczeniu Ochrony na parterze.
5. Ochrona potwierdza na centralce odczytanie komunikatu i sprawdza wiarygodność alarmu osobiście udając się na wskazaną kondygnację windą „ppoż.” – zaprogramowano 4 minutową zwłokę na przejście alarmu w II stopień lub korzysta z pomocy Dyżurnych ewakuacji wyznaczonych na wszystkich kondygnacjach kontaktując się z nimi telefonicznie.
6. Jeśli alarm jest prawdziwy Ochrona wciska najbliższy Ręczny Ostrzegacz Pożaru ROP, co powoduje uruchomienie alarmu II stopnia.
7. Uruchomienie alarmu II stopnia powoduje:
 - a. automatyczne przesłanie informacji do Państwowej Straży Pożarnej dzięki monitoringowi pożarowemu,
 - b. uruchomienie DSO,
 - c. uruchomienie systemu zabezpieczającego klatki schodowe przed zadymieniem,
 - d. zniesienie blokady w drzwiach ewakuacyjnych z klatek schodowych.
8. **Uruchomienie DSO powoduje** wyemitowanie automatyczne komunikat o konieczności przygotowania się do ewakuacji w całym budynku.
9. Ewakuacja sterowana / prowadzona jest ręcznie przez Ochronę obiektu przy wykorzystaniu DSO przy zachowaniu następującej zasady : **w pierwszej kolejności ewakuują się osoby z kondygnacji, na której powstało zdarzenie oraz z kondygnacji bezpośrednio nad i pod nią, a następnie zgodnie z poleceniami ochrony.**
10. Jeśli Instalacja Sygnalizacji Alarmu Pożarowego i DSO nie uruchamia się, każda osoba będąca świadkiem zdarzenia informuje ochronę osobiście - czerwony telefon w holu.
11. Jeśli systemy nie działają informacja o zdarzeniu przekazywana jest przez Ochronę budynku ustnie – ochrona *musi dotrzeć na każdą kondygnację osobiście i przekazać informację / poinformować telefonicznie o zagrożeniu* Dyżurnych ewakuacji.
12. Dyżurni ewakuacji informują wszystkie osoby na swojej kondygnacji o zagrożeniu i konieczności ewakuacji / sprawdzają czy do wszystkich osób dotarł komunikat o konieczności ewakuacji.
13. Ochrona otwiera bramki na parterze budynku i blokuje je w pozycji otwartej.
14. Ochrona potwierdza zdarzenie: **STRAŻ POŻARNĄ TEL. 998, 112.**
15. Wszyscy ewakuują się samodzielnie klatkami schodowymi na zewnątrz budynku.
16. Wszyscy ewakuowani gromadzą się na placu ewakuacyjnym – w okolicy wejścia do tunelu i oczekują na sprawdzenie obecności przez swoich przełożonych.
17. Każda z firm sprawdza stan liczebny swoich pracowników, w zakresie szkół - każdy wykładowca sprawdza z stan liczebny podopiecznych i przekazują meldunek Administratorowi budynku i / lub Dowódcy jednostki Państwowej Straży Pożarnej.

WYKAZ TELEFONÓW ALARMOWYCH

PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA	998
POLICJA	997
POGOTOWIE RATUNKOWE	999
ZINTEGROWANY SYSTEM RATOWNICZO GAŚNICZY	112

Obowiązki :

Każdy pracownik :

- poinformować ochronę obiektu o zagrożeniu jeśli systemy zabezpieczeń przeciwpożarowych jego nie wykryły,
- postępować zgodnie z komunikatami przekazywanymi przez DSO,
- poddawać się poleceniom Dyżurnych ewakuacji w zakresie przebiegu ewakuacji,
- wspomagać osoby, które nie są w stanie same opuścić budynek podczas ewakuacji,
- udać się na plac ewakuacyjny i pozostać tam do czasu sprawdzenia obecności.

Ochrona obiektu :

- obsługuje centralkę sygnalizacji alarmu pożarowego - odczytuje komunikaty alarmowe,
- potwierdza odczytanie komunikatu alarmowego na centralce,
- weryfikuje wiarygodność sygnału alarmowego osobiście lub poprzez Dyżurnych,
- steruje / prowadzi ewakuację przy pomocy komunikatów nadawanych przez DSO,
- otwiera bramki na parterze,
- współpracuje ze służbami ratowniczymi, w tym informuje o występowaniu w pom. Nr 18 serwerowni z własnym bezpiecznym systemem gaśniczym i przeciwwskazaniu gaszenia tego pomieszczenia wodą.

Dyżurni ewakuacji :

- współpracują z ochroną obiektu informując się wzajemnie o zagrożeniu,
- sprawdzają czy komunikat o konieczności ewakuacji dotarł do wszystkich użytkowników na kondygnacji,
- jeśli systemy przeciwpożarowe nie zadziałały, przekazują informację o konieczności ewakuacji wszystkim użytkownikom na kondygnacji,
- kierują strumień ewakuacji do klatek schodowych.

!	Wszyscy pracownicy zobowiązani są do podporządkowania się poleceniom dowódcy służb ratowniczych
----------	--

ALARMUJĄC STRAŻ POŻARNĄ NALEŻY PODAĆ:

- co się wydarzyło (rodzaj zdarzenia, występujące zagrożenia, np. życia),
- nazwę i adres lokalizacji obiektu oraz jak najlepiej do niego dojechać,
- swoje nazwisko i imię oraz numer telefonu z którego następuje alarmowanie,
- inne dane w miarę potrzeby.

Nie wolno odkładać słuchawki telefonicznej do czasu potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia. Odczekać w pobliżu telefonu o ile nie stanowi to dla nas zagrożenia, celem ewentualnego sprawdzenia zgłoszenia.

POSTĘPOWANIE DO CZASU PRZYJAZDU JEDNOSTEK STRAŻY POŻARNEJ.

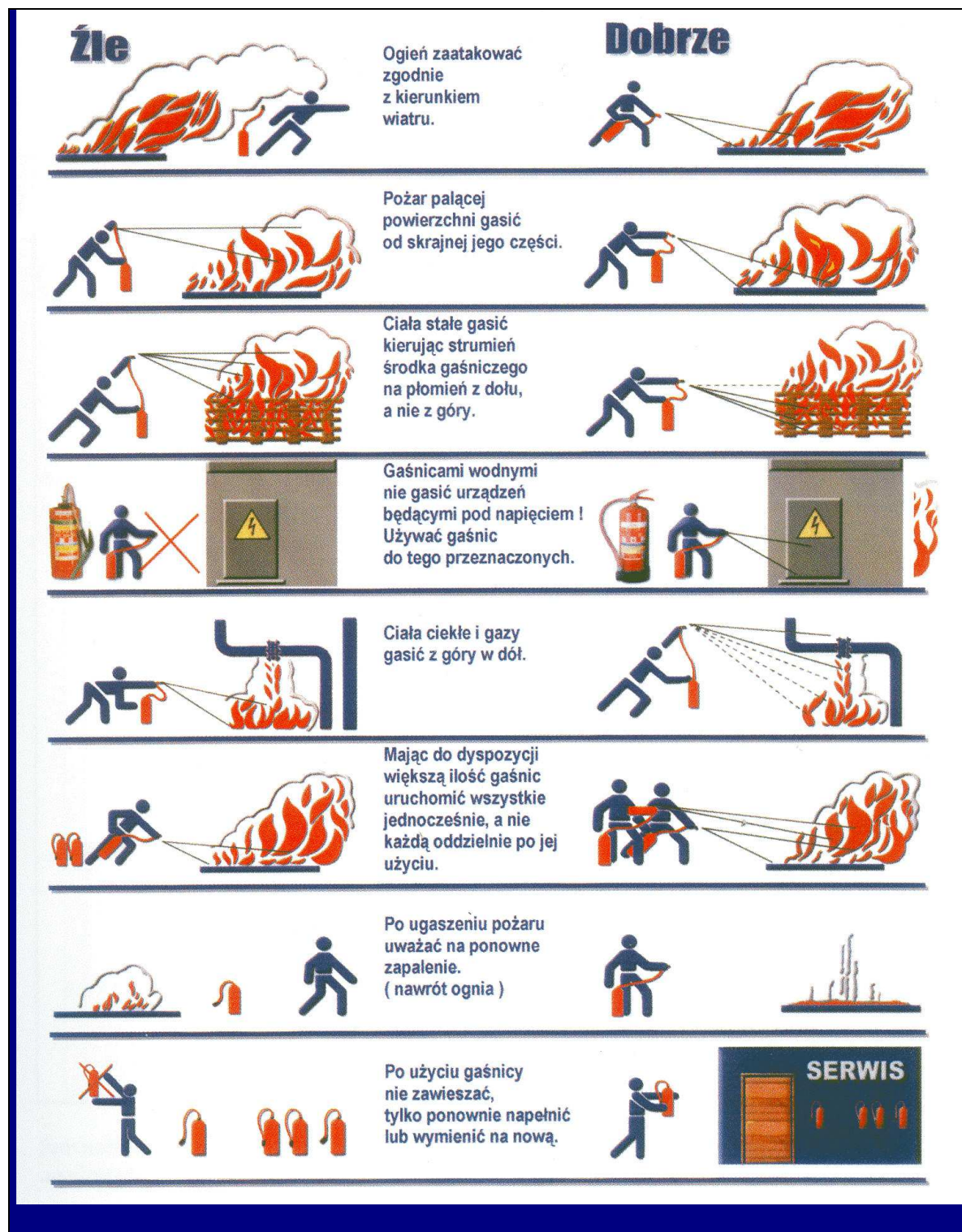
1. Ustalić możliwość ugaszenia pożaru w zarodku i rozpocząć akcję gaśniczą przy pomocy gaśnic i hydrantów wewnętrznych, jeżeli sytuacja nie zagraża zdrowiu lub życiu.
2. W przypadku zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi przeprowadzić ewakuację całkowitą budynku.
3. Usunąć zbędne materiały palne z kierunku rozwoju pożaru.
4. Nie otwierać niepotrzebnie okien i drzwi.
5. Jeżeli sytuacja na to pozwala przystąpić do ewakuacji mienia.
6. Usunąć samochody parkujące przed budynkiem i na parkingu przy budynku. Miejsca te są elementem drogi pożarowej, która musi być przejezdna dla wozów ratowniczych.

WSPÓŁPRACA ZE SŁUŻBAMI RATOWNICZYMI.

1. Oczekiwać na przyjazd straży pożarnej w miejscu widocznym.
2. W czasie oczekiwania starać się usunąć wszelkie przeszkody uniemożliwiające, bądź utrudniające podjazd samochodów pożarniczych.
3. Po przybyciu straży pożarnej należy udzielić wszystkich niezbędnych informacji kierownikowi akcji - **dowódcy straży pożarnej**. Najistotniejszą informacją dla dowódcy jest to, czy w budynku pozostały jakieś osoby.

Sposoby gaszenia przy użyciu gaśnic ilustruje poniższy rysunek:

Rysunek : Sposoby gaszenia przy użyciu gaśnic

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU PODŁOŻENIA ŁADUNKU WYBUCHOWEGO.

Przygotowanie obiektu do prowadzenia działań należy do pracowników ochrony.

Przygotowując obiekt do działań ratowniczych należy:

1. Ogłosić ewakuację ludzi z obiektu.
2. Poinformować policję o zagrożeniu.
3. Przygotować się do przekazania informacji o zagrożeniu służbom ratowniczym i policji, poprzez:
 - wstępne zlokalizowanie ładunku wybuchowego (określenie które pomieszczenia nie były dostępne, a które mogły być narażone na atak terrorystyczny)
 - zamknięcie obiektu przed osobami postronnymi – wykonują pracownicy,
 - umożliwienie wejścia na teren obiektu służbom ratowniczym,
 - umożliwienie dojazdu do obiektu.

Sposób przyjęcia informacji o podłożonym ładunku:

1. Rozmowę telefoniczną prowadzić w sposób spokojny.
2. Przedłużać możliwie najbardziej jak się da czas rozmowy, w szczególności mając na celu zebranie informacji dotyczących:
 - miejsca podłożenia ładunku,
 - sposobu uruchomienia zapalnika,
 - przewidywanego czasu detonacji,
 - motywacji sprawcy.
3. Spytać o to czy sprawca działa sam czy w grupie.
4. Podjąć próbę ustalenia jego wieku, imienia lub nazwiska, pseudonimu.
5. Ustalić żądania sprawcy.
6. Ustalić warunki odpalenia ładunku.

W czasie rozmowy należy zwracać uwagę na:

1. Ton głosu rozmówcy (spokojny, podekscytowany, nieskładny).
2. Odgłosy w tle (czy to jest ulica, urząd pocztowy, poblize dworca, czy biją dzwony, treść prowadzonej rozmowy).
3. Starać się określić wiek i płeć rozmówcy.
4. Sposób wypowiedzi rozmówcy (w celu wyłapania akcentu, charakterystycznych słów, zwrotów, wykształcenia).

IV. Sposoby zabezpieczania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.

Nazwy i określenia podstawowe.

Prace niebezpieczne pożarowo, nie przewidziane instrukcją technologiczną lub prowadzone poza wyznaczonym na stałe do tego celu miejscem, jak prace remontowo-budowlane związane z użyciem ognia otwartego, prowadzone wewnątrz obiektu, na przyległym do niego należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu.

Przez **prace niebezpieczne pożarowo** - rozumie się prace remontowo-budowlane związane z użyciem otwartego ognia, jak: spawanie, cięcie palnikiem, lutowanie, podgrzewanie itp.,

Teren przyległy - rozumie się przez to pas terenu wokół obiektu o szerokości równej minimalnej dopuszczalnej odległości od innych obiektów ze względu na wymagania ochrony przeciwpożarowej, określonej w przepisach techniczno-budowlanych.

O konieczności przeprowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych decyduje Kierownik Działu Administracji.

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pożarowo Kierownik Działu Administracji powołuje Komisję z udziałem wykonawcy prac oraz wyznaczonego pracownika.

Zadaniem Komisji jest:

- ocenić zagrożenie pożarowe w rejonie, w którym będą prowadzone prace,
- ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu,
- wskazać osoby odpowiedzialne za zabezpieczenie miejsca pracy, za przebieg prac oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu prac.

Po wykonaniu tych czynności Komisja sporządza "Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo".

**PROTOKÓŁ
ZABEZPIECZENIA PRZECIWPOŻAROWEGO
PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO.**

1. Nazwa i określenie budynku - pomieszczenia, w którym przewiduje się wykonanie prac niebezpiecznych pożarowo _____
2. Kategoria zagrożenia ludzi, zagrożenia wybuchem oraz właściwości pożarowe materiałów palnych występujących w budynku – pomieszczeniu _____
3. Rodzaje elementów budowlanych (pod względem zapalności) w rejonie wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo _____
4. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego rejonu wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo _____
5. Ilość i rodzaj podręcznego sprzętu gaśniczego do zabezpieczenia toku prac niebezpiecznych pożarowo _____
6. Środki i sposób alarmowania straży pożarnej oraz współpracowników w przypadku powstania pożaru _____
7. Osoby odpowiedzialne za całokształt przygotowania zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prac niebezpiecznych pożarowo _____
8. Osoby odpowiedzialne za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w czasie wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo _____
9. Osoby zobowiązane do przeprowadzenia kontroli rejonu wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo, po ich zakończeniu _____
10. Uwagi: _____

Komisja w składzie:

(imię, nazwisko, stanowisko)

Podpisy komisji:

Gdańsk

_____, dnia _____

Po wykonaniu i sprawdzeniu wykonania zaleconych zabezpieczeń przeciwpożarowych, Administrator wydaje "Zezwolenie na prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo.

(pieczęć nagłówkowa)

ZEZWOLENIE NR _____
NA PROWADZENIE PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO Z UŻYCIEM OTWARTEGO
OGNIA (SPAWANIE, CIĘCIE, Lutowanie, NAGRZEWANIE)

1. Miejsce prowadzenia prac: _____
2. Rodzaj wykonywanych prac: _____
3. Czas pracy: - od dnia _____ do dnia _____
- od godz. _____ do godz. _____
4. Zagrożenie pożarowe - wybuchowe w miejscu prowadzenia prac: _____
5. Sposób zabezpieczenia przed możliwością zaistnienia pożaru: _____
6. Środki zabezpieczenia:
 - a) przeciwpożarowe: _____
 - b) bhp: _____
 - c) inne: _____
7. Sposób wykonania pracy _____
8. Odpowiedzialni za:
 - a) przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających i zabezpieczenia toku prac niebezpiecznych pożarowo:
Nazwisko _____ Wykonano - podpis _____
 - b) wyłączenia spod napięcia:
Nazwisko _____ Wykonano - podpis _____
 - c) stosowanie środków zabezpieczających, organizację pracy i instruktaż:
Nazwisko _____ Wykonano - podpis _____
9. Zezwalam na rozpoczęcie prac.
Uwaga: zezwolenie może nastąpić po złożeniu podpisów przez osoby wymienione w pkt.8.

(podpis i pieczęć wypisującego)
odpowiedzialnej)

(podpis i pieczęć osoby

10. Prace zakończono dnia _____ o godz. _____
Wykonał _____
(podpis)

11. Stanowisko pracy i jego otoczenie sprawdzono i nie stwierdzono zaniedbań mogących wywołać pożar.

Stwierdzam odebranie robót

Skontrolował

(podpis)

(podpis)

UWAGA !!! Wykonywanie prac niebezpiecznych pożarowo bez pisemnego zezwolenia jest ZABRONIONE !

Ponadto przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pożarowo osoba nadzorująca ich wykonanie zobowiązana jest zapoznać pracowników wykonujących prace z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie ich wykonywania oraz z rodzajem zabezpieczeń mających na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu.

Przy wykonywaniu prac niebezpiecznych pożarowo należy przestrzegać następujących zasad:

przy spawaniu:

- wszelkie materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac spawalniczych oraz pomieszczeniach lub rejonach przyległych, w tym również elementy konstrukcji budynku i instalacji technologicznych należy zabezpieczyć przed zapaleniem,
- w miejscu wykonywania prac spawalniczych powinien znajdować się sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru,
- uszczelnić i zabezpieczyć wszelkie otwory w ścianach, stropach i instalacje za pomocą materiałów nie palnych,
- prace spawalnicze mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje,
- sprzęt do wykonywania prac spawalniczych powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.

przy smołowaniu:

- rozgrzewając smołę (lepik) za pomocą otwartego ognia należy zachować odległość co najmniej 5 m od budynku, przyległych do niego składowisk lub placów składowych z materiałami palnymi (jeśli takie występują),
- rozgrzewanie smoły na dachu dopuszczalne jest tylko na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym, w pozostałych przypadkach pod warunkiem zastosowania odpowiednich podgrzewaczy,
- naczynie na smołę, lepik musi posiadać pokrywę,
- teren wokół miejsca podgrzewania smoły, lepiku powinien być oczyszczony z materiałów palnych, a grunt zmineralizowany,
- czynności powyższe należy wykonywać pod stałym dozorem,
- miejsce wykonywania tych czynności należy wyposażać w sprzęt gaśniczy (gaśnica, łopata, suchy piasek).

przy stosowaniu cieczy, gazów i pyłów, przy których mogą powstać mieszaniny wybuchowe z powietrzem:

- wszelkie źródła ognia otwartego powinny być odsunięte co najmniej na odległość 20 m od miejsca wykonywania prac,
- instalację elektroenergetyczną należy wyłączyć a w razie potrzeby korzystać ze źródła światła w oprawie przeciwwybuchowej połączonej przewodem OP z punktem zasilania znajdującym się poza częścią budynku w której wykonywane są prace,
- wprowadzić całkowity zakaz palenia tytoniu,
- pomieszczenia w których wykonywane są prace powinny być skutecznie wentylowane,
- używane narzędzia muszą być wykonane z materiałów (metali) nie iskrzących.

Po zakończeniu prac niebezpiecznych pożarowo należy poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane oraz pomieszczenia lub rejony przyległe, sprawdzając dokładnie, czy nie pozostawiono tłących się lub żarzących się cząstek, czy nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru oraz czy sprzęt używany do wykonywania prac został zdemontowany, odłączony od źródeł zasilania i należyście zabezpieczony przed dostępem osób postronnych.

Ponowna kontrola rejonu prowadzenia prac powinna się odbyć po 4, a następnie po 8 godzinach od zakończenia prac niebezpiecznych pożarowo.

Wyniki kontroli należy każdorazowo odnotowywać w książce kontroli prac pożarowo niebezpiecznych, prowadzonej przez osobę nadzorującą. Wzór książki kontroli stanowi załącznik nr 3 do niniejszej Instrukcji.

Sprzęt pożarniczy i środki gaśnicze.

- Każde stanowisko spawalnicze powinno być wyposażone w sprawny technicznie sprzęt pożarniczy, umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru.
- Każde stanowisko spawalnicze powinno być wyposażone, co najmniej w 1 gaśnicę proszkową, /co najmniej 2 kg/ oraz w jeden koc gaśniczy.
- Dla prac spawalniczych, dla których wymagane jest sporządzenie protokołu zabezpieczenia przeciwpożarowego należy każdorazowo określić konieczność wyposażenia w dodatkowy sprzęt pożarniczy i środki gaśnicze.

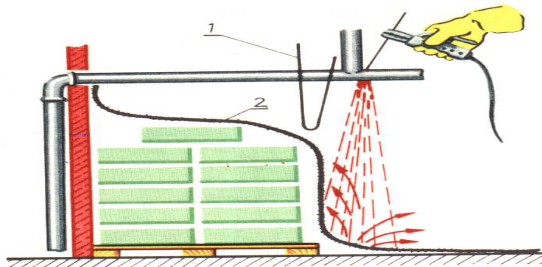
KSIĄŻKA KONTROLI PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO

BUDYNKU BIUROWEGO „ZIELENIAK” CTO S.A

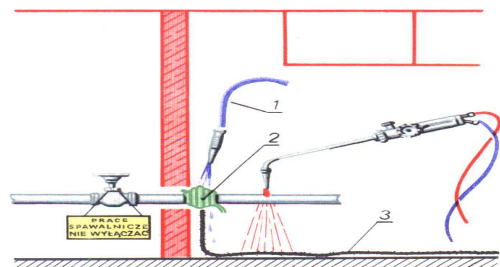
Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 1

L.p.	Nazwa budynku, terenu w którym wykonano pracę	Data i godzina rozpoczęcia prac, z czyjego polecenia, numer zezwolenia	Imiona i nazwiska osób wyznaczonych do pracy	Data i godzina, nazwisko kontrolującego, tok wykonywania prac	Uwagi i polecenia wydane przez kontrolującego tok wykonywania prac	Data i godzina zakończenia prac	Data i godzina, nazwisko przeprowadzającego kontrolę po zakończeniu prac	Podpisy przeprowadzających kontrolę
1	2	3	4	5	6	7	8	9

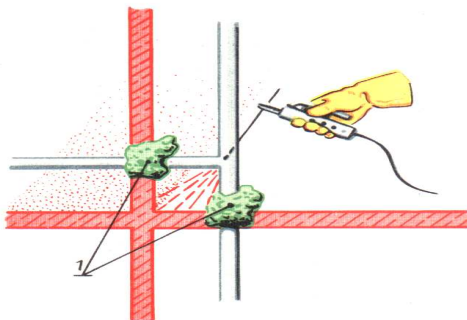
Przykładowe sposoby i rodzaje zabezpieczenia prac spawalniczych

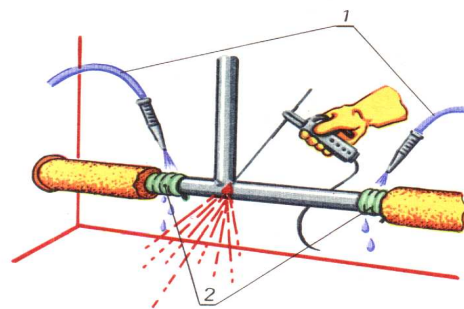
Palne materiały, których usunięcie poza zasięg rozprysków spawalniczych jest niemożliwe, osłaniamy w sposób gwarantujący bezpieczeństwo:
1- ekran z blach; 2- koc gaśniczy.

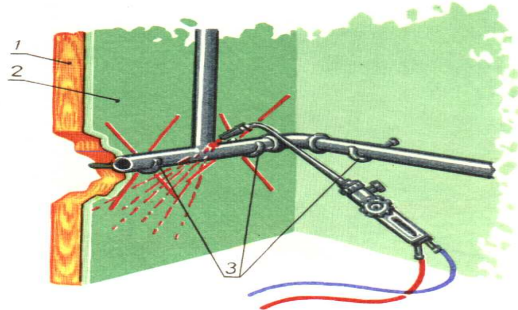
Spawana przewody, części maszyn i urządzeń oraz elementy konstrukcji budowlanych stykające się z materiałami palnymi lub przebiegające w pobliżu innych należy skutecznie chronić: 1- przewód doprowadzający wodę; 2- zwoje skrawku koca gaśniczego; 3- koc gaśniczy

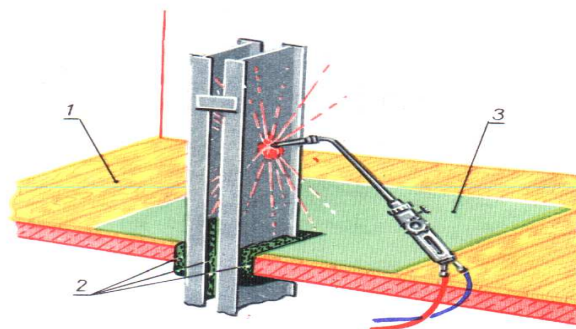
Wszelkie otwory i szczeliny prowadzące do sąsiednich pomieszczeń i pozostające w zasięgu rozprysku spawalniczego powinny być uszczelnione za pomocą niepalnego materiału: - 1

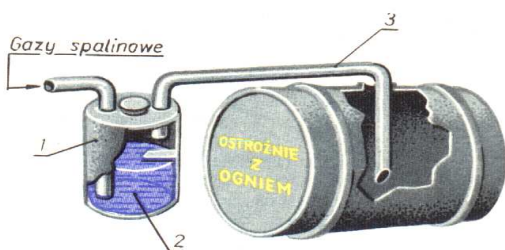
Z izolowanych rurociągów, na których prowadzi się prace spawalnicze, należy usunąć izolacje cieplne na odcinku gwarantującym bezpieczeństwo, a w razie potrzeby (izolacja łatwo palna) chłodzić skutecznie: 1- przewody doprowadzające wodę; 2- zwoje koca gaśniczego

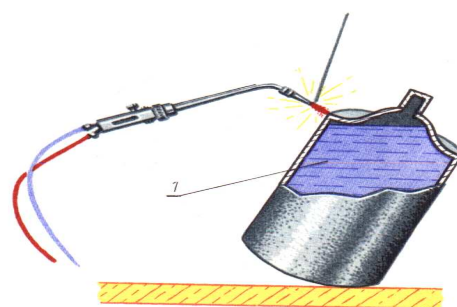
Elementy izolacji rozgrzewające się przy spawaniu bezpośrednio od płomienia lub na drodze przewodnictwa cieplnego, stykające się z materiałami palnymi, należy zdemontować lub skutecznie chronić np. 1- palna ściana; 2- niepalna wykładzina; 3- haki podtrzymujące instalację

Sposób prowadzenia spawania metalowego elementu konstrukcji przechodzącego przez drewniany strop: 1- drewniany strop 2- szczeliwo z koca gaśniczego, 3- koc gaśniczy

Cięcie lub spawanie pojemnika, mogącego zawierać gazy lub pary cieczy palnych, należy przed przystąpieniem do pracy wypłenić gazem obojętnym np. Gazami spalinowymi z silnika samochodowego podawanego przez łapaczkę iskier: 1- łapaczka iskier, 2- woda, 3- przewód doprowadzający gazy do wnętrza pojemnika

Niewielkie pojemniki, mogące zawierać palne gazy lub pary cieczy palnych, zabezpieczamy skutecznie przed zapaleniem lub wybuchem napełniając je wodą.

V. Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzenia.

Zgodnie z § 17.2. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów "Właściciel lub zarządca obiektu zawierającego strefę pożarową przeznaczoną dla ponad 50 osób, będących jej stałymi użytkownikami, powinien co najmniej raz na dwa lata przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji.

Właściciel lub zarządca obiektu powinien powiadomić właściwego miejscowo komendanta powiatowego/miejskiego Państwowej Straży Pożarnej o terminie przeprowadzenia działań, o których mowa wyżej nie później niż 1 tydzień przed ich przeprowadzeniem.

wzór zawiadomienia

Gdańsk, dnia

Komendant Miejski
Państwowej Straży Pożarnej
w Gdańsku
ul. Beniowskiego 7
80-382 Gdańsk

ZAWIADOMIENIE

(dot.: organizacji i warunków ewakuacji)

Na podstawie § 17.2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. z 2006r. Nr 80, poz.563) informujemy, iż:

w dniu o godz.

w budynku biurowym „ZIELENIAK” w Gdańsku przy ul. Wały Piastowskie 1 będzie przeprowadzone **praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji**.

Przewidywana liczba osób biorących udział w ewakuacji -

Osobą odpowiedzialną za całokształt działań będzie -

Tel. kontaktowy -

.....
podpis

Ewakuacja zapowiedziana oznacza, że z kilkudniowym wyprzedzeniem komunikat o takiej ewakuacji przekazany zostanie w formie pisemnej użytkownikom kondygnacji (najemcy - przedsiębiorcy, szkoły oraz komórki organizacyjne CTO S.A.), których planowana ewakuacja dotyczy. W dniu ewakuacji zapowiedzianej o ćwiczeniach będą informować pracownicy recepcji oraz nastąpi dwukrotne zapowiedzenie przez radiowęzeł. O ustalonej godzinie nastąpi zainicjowanie systemu alarmu pożarowego oraz podany zostanie przez radiowęzeł komunikat o ewakuacji - sposób oraz kolejność ewakuacji poszczególnych kondygnacji.

Ewakuację niezapowiedziana rozpoczyna zainicjowanie systemu alarmu pożarowego oraz ogłoszenie komunikatu przez radiowęzeł, bez uprzedzania użytkowników. Ćwiczenie to można przeprowadzić po uprzednim nabyciu właściwych umiejętności przez osoby „ćwiczone” w zakresie ewakuacji zapowiedzianej, gdy stopień nabycia tych umiejętności gwarantuje zapobieżenie wybuchowi paniki i jej konsekwencjom.

Osoby, które usłyszały komunikat powinny powiadomić o nim sąsiadów z piętra i opuścić pomieszczenia zgodnie z treścią komunikatu. Użytkownicy zamykają okna oraz zamykają drzwi do pomieszczeń pozostawiając w zamkach klucze w celu umożliwienia funkcjonariuszom Państwowej Straży Pożarnej sprawdzenie, czy wszystkie osoby z danego piętra opuściły budynek. Podczas ewakuacji, od rozpoczęcia opuszczania pomieszczeń przez ich użytkowników do powrotu użytkowników po zakończeniu ćwiczeń dyżur na korytarzu piętra pełni dwóch pracowników CTO S.A., zachowujących łączność telefoniczną z dowodzącym ewakuacją poprzez telefony alarmowe - czerwone.

W związku z tym, że w budynku przebywa ponad 50 stałych użytkowników istnieje obowiązek **przeprowadzania praktycznego sprawdzania organizacji oraz warunków ewakuacji co dwa lata, a dla szkół co rok do trzech miesięcy od rozpoczęcia nauki.**

Praktyczne sprawdzenie warunków ewakuacji ma na celu ocenę przygotowania obiektu do sytuacji rzeczywistego zagrożenia. Należy je przeprowadzać w czasie, gdy obiekt normalnie funkcjonuje, a na jego terenie przebywa pełna, wynikająca z codziennej eksploatacji liczba ludzi. Jako praktyczne sprawdzenie warunków ewakuacji (alarm ćwiczebny) nie mogą być traktowane inne (np. fałszywe) alarmy, w wyniku których taką ewakuację musiano przeprowadzić.

Przygotowanie ćwiczeń

Prezes CTO. S.A. ustala termin praktycznego sprawdzania warunków ewakuacji, czyniąc wybranego z pracowników jako osobę odpowiedzialną, zwanego dalej organizatorem ćwiczeń.

Organizator ćwiczeń przyjmuje pewien scenariusz zdarzenia niebezpiecznego, wymuszającego ewakuację ludzi. Może to być np.: pożar w jednym z pomieszczeń technicznych, biurowych lub gospodarczych, czy podłożenie ładunku wybuchowego.

Działając w porozumieniu z Komendantem Miejskim PSP w Gdańsku organizator ćwiczeń może również poprosić o przeprowadzenie ćwiczeń na obiekcie przez jednostki straży pożarnej i przyjąć scenariusz działań zaproponowany przez straż pożarną.

W celu właściwego przygotowania ćwiczeń organizator powołuje zespół osób, którego część podczas przeprowadzania ćwiczenia otrzyma funkcje obserwatorów (używając terminologii wojskowej – tzw. rozjemców), dlatego wskazane jest, aby w miarę możliwości byli to pracownicy związani na co dzień z obsługą infrastruktury obiektu. Obserwatorom przydzielamy ściśle określone obszary obiektu, w których pełnić będą wyznaczoną rolę.

Wybór właściwego moment na przeprowadzenie ćwiczeń

W celu maksymalnego ograniczenia dezorganizacji pracy ćwiczebny alarm ewakuacyjny można przeprowadzić w kilka minut po rozpoczęciu lub na kilka minut przed zakończeniem pracy.

Rozpoczęcie ćwiczeń

Przyjętym sposobem alarmowania jest komunikat z dźwiękowego systemu ostrzegawczego. Wywołanie alarmu pozwoli na właściwą ocenę reakcji pracowników, powiadomienia o zagrożeniu właściwych służb oraz zarządzanie i koordynacja prowadzonej ewakuacji. Jeżeli dysponujemy odpowiednimi możliwościami, możemy ćwiczenie wzbogacić o tzw. elementy pozoracji, polegające np. na zadymieniu fragmentu budynku. Należy jednak pamiętać, że użyte do pozoracji środki muszą być stosowane bardzo rozważnie i w całkowicie bezpieczny dla ludzi sposób.

Rola obserwatorów

Bezpośrednio przed planowanym rozpoczęciem ćwiczenia organizator rozprowadza obserwatorów (rozjemców) do przydzielonych wcześniej punktów, którzy od momentu ogłoszenia alarmu dokładnie monitorują rozwój wydarzeń.

Obserwatorzy powinni zwrócić uwagę na następujące elementy ćwiczenia:

1. Czy sygnał o ewakuacji dotarł do wszystkich ludzi przebywających w monitorowanym przez nich obszarze?
2. Czy wszyscy pracownicy natychmiast przerwali pracę i rozpoczęli ewakuację?
3. Czy nauczyciele przerwali zajęcia i przystąpili do ewakuacji podopiecznych ?
4. Czy ewakuacja odbywała się zgodnie z wyznaczonymi drogami i kierunkami i czy niewykorzystywano do niej elementów zabronionych, takich jak dźwigi lub nieprzeznaczone do tego celu przejścia i wyjścia?
5. Czy sprawni fizycznie pracownicy wykazują umiejętności posługiwania się technikami ewakuacji (scenariusz ewakuacyjny można rozszerzyć o taki element).
6. Czy kierujący ewakuacją zna procedury i zasady ewakuacji.

Ponadto obserwatorzy powinni:

1. Odnosić czas, w jakim opuszczono monitorowany przez nich obszar.
2. Odnosić wszelkie zauważone nieprawidłowości.
3. Sporządzić wykaz osób, które nie zastosowały się do polecenia ewakuacji, przystąpiły do niej w sposób opieszły lub w jakikolwiek sposób tę ewakuację utrudniały lub zakłócały.

Pracownicy / najemcy, którzy nie opuścili budynku mimo ogłoszenia jego ewakuacji albo czynili to w sposób opieszły lub w jakikolwiek sposób tę ewakuację utrudniały lub zakłócały, powinni złożyć wyczerpujące wyjaśnienie o powodach swojego postępowania. W przypadku gdy wyjaśnienia te nie mają żadnej racjonalnej podstawy, w stosunku do takich osób powinny być wyciągnięte surowe konsekwencje służbowe.

Dokumentacja z ćwiczeń

Należy właściwie udokumentować fakt przeprowadzenia ćwiczeń ewakuacyjnych, aby w każdej chwili móc udowodnić to przed kontrolującym strażakiem Państwowej Straży Pożarnej lub inspektorem Państwowej Inspekcji Pracy. Właściwa dokumentacja stanowić będzie materiał porównawczy przy ocenie podobnych ćwiczeń prowadzonych w przyszłości.

Powinna ona zawierać:

1. Datę i godzinę przeprowadzonego ćwiczenia ewakuacyjnego.
2. Informację o sposobie ogłoszenia alarmu ewakuacyjnego.
3. Liczbę ewakuowanych osób (określoną np. na podstawie list obecności pracowników) wraz ze wskazaniem, jaki ta liczba stanowi stosunek procentowy do pełnej, zakładanej liczby osób przebywających w obiekcie,
4. Czas ewakuacji poszczególnych kondygnacji lub innych obszarów bądź stref, na które podzielony jest obiekt.
5. Czas ewakuacji całego obiektu mierzony od momentu ogłoszenia alarmu do chwili opuszczenia budynku przez główne strumienie ludzi.
6. Całkowity czas ewakuacji całego obiektu mierzony od momentu ogłoszenia alarmu do chwili opuszczenia go przez wszystkich użytkowników (z wyjątkiem osób prowadzących ćwiczenie).
7. Wnioski podsumowujące ćwiczenie, obejmujące min.:
 - ocenę drożności i równomierności rozłożenia natężenia strumieni ludzi na głównych drogach ewakuacyjnych, zasięg słyszalności środków technicznych użytych do ogłaszania alarmu, ocenę skuteczności ogłaszanego alarmu, ocenę stanu zadziałania wszystkich związanych z ćwiczeniem urządzeń technicznych,
 - wszystkie zauważone nieprawidłowości, jeżeli takie wystąpiły,
 - zamierzenia, które należy przedsięwziąć, aby wyeliminować stwierdzone nieprawidłowości, a tym samym poprawić warunki ewakuacji ludzi z obiektu,
 - kopię pisma adresowanego do właściwego miejscowo komendanta Państwowej Straży Pożarnej, w którym zgłoszono zamiar przeprowadzenia ćwiczeń.

Sposoby prowadzenia ewakuacji indywidualnej

Ewakuację indywidualną przewiduje się w stosunku do osób, które nie są zdolne do samodzielnego opuszczenia zagrożonego pożarem pomieszczenia, lub budynku poprzez:

a) wyprowadzenie przez jedną osobę

Wyprowadzenie poszkodowanego stosuje się do osób, które posiadają ograniczoną zdolności poruszania się – samodzielną. Są to przeważnie starsze, utykające, poruszające się przy pomocy laski, niewidome i inne. Pomoc polega w zasadzie na podtrzymywaniu poszkodowanego przez ratownika. Poszkodowany porusza się na własnych kończynach dolnych przenosząc częściowo swój ciężar ciała na ratownika. Metoda wyprowadzania poszkodowanego przez jednego ratownika polega na tzw. ujmowaniu ewakuowanego pod rękę. Ewakuowany, część swego ciężaru ciała przenosi na ciało ratownika przez zwisanie za pomocą jednej ręki. Ratownik jedną ręką trzyma za nadgarstek ręki ewakuowanego obejmującej za szyję ratownika, drugą zaś ręką podtrzymuje ciało ewakuowanego w okolicy pasa i pachy.

b) wyprowadzenie przez dwie osoby

Metoda polega na tym, że poszkodowany obejmuje swoimi kończynami górnymi szyję ratowników. Ratownicy z kolei ręce ewakuowanego przytrzymują za nadgarstki. Ratownicy rękami (wewnętrznymi w stosunku do ewakuowanego) podtrzymują ciało poszkodowanego w okolicy pasa. Poszkodowany może nawet cały ciężar swojego ciała przenieść na ciało ratownika, a nogami nieznacznie dotykać podłogi.

Rys. nr1.
Wyprowadzanie poszkodowanego przez jedną osobę.

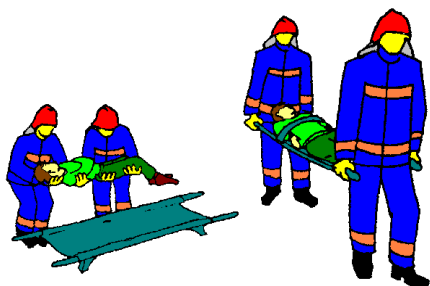
Rys. nr2.
Wyprowadzanie poszkodowanego przez dwóch ratowników.

c) wyniesienie na noszach

Wynoszenie poszkodowanych na noszach, dokonujemy przy pomocy dwóch osób. Po ułożeniu poszkodowanego na noszach, należy go przypiąć pasami lub innymi dostępnymi sposobami, tak aby pozycja poszkodowanego umieszczonego na noszach była możliwie jak najbardziej stabilna. Przypięcie poszkodowanego daje gwarancję bezpieczeństwa w ruchu po drogach ewakuacyjnych poziomych, a w szczególności pionowych.

d) przenoszenie przez dwie osoby chwytem „kończynowym”

W przypadku, gdy osoba jest w stosunkowo dobrym stanie i nie choruje na choroby wewnętrzne lub nie jest po operacji, a jedynie ogólnie osłabiona, o utrudnionej sprawności ruchowej itp.- ewakuujemy ją chwytem kończynowym. Przenoszenie polega na tym, że jedna osoba chwytą poszkodowanego pod pachy głowę opierając o przednią część tułowia, natomiast druga osoba chwytą za kończyny dolne w okolicach kolan. Kończyny poszkodowanego są rozwarne i znajdują się na wysokości bioder drugiego ratownika. Ratownicy niosą poszkodowanego nogami do przodu.

Rys. nr 3.
Wynoszenie poszkodowanych na noszach.

Rys. nr 4.
Przenoszenie poszkodowanych chwytem „kończynowym”.

e) przenoszenie przez dwie osoby metodą „stołeczka ręcznego”

Metodę tę stosuje się w przypadku, kiedy poszkodowany nie może samodzielnie poruszać się na nogach, ale ma zdrowe kończyny. Przenoszenie polega na tym, że dwóch ratowników stosuje splecenie rąk, tworząc stołeczek, na którym siada pacjent i obejmuje rękami za szyję ratowników. Ratownicy są lekko zwrócenii do siebie i wnoszą poszkodowanego stawiając ukośnie stopy nóg w kierunku ruchu.

f) wynoszenie przez dwie osoby chwytem „huśtawkowym”

Metodę tę stosuje się w przypadku, gdy poszkodowany nie może poruszać się o własnych siłach na nogach i ma ograniczone możliwości ruchowe kończyn górnych. Przenoszenie polega na tym, że ratownicy stojąc frontem w kierunku ruchu- chwytają się za ręce, na które siada poszkodowany. Ratownicy drugą parą rąk (wewnętrzną) wykonują wzajemny chwyt na wysokości łokci, o które opiera się plecami poszkodowany.

Rys. nr 5.
Przenoszenie poszkodowanego przez dwie osoby metodą „stołeczka ręcznego”.

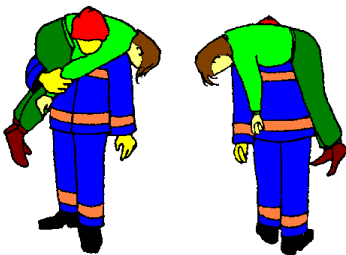
Rys. nr 6.
Przenoszenie chorego przez dwie osoby chwytem „huśtawkowym”.

g) wynoszenie przez jedną osobę chwytem „strażackim”

Metodę tę stosujemy kiedy poszkodowany ma chore obie kończyny dolne, posiada ogóle osłabienie organizmu. Chwyt polega na odpowiednim ułożeniu poprzecznym ciała poszkodowanego na barku ratownika. Ratujący jedną rękę przekłada pomiędzy nogami poszkodowanego obejmując jedną jego nogę, chwytając za rękę w okolicach nadgarstka i przyciągając rękę do nogi. Ratujący drugą ręką ma wolną, może ją użyć w czasie przenoszenia np. do poprawiania położenia ciała poszkodowanego, a w ruchu po schodach do przytrzymywania się poręczy.

h) wynoszenie przez jedną osobę metodą „na barana”

Przenoszenie to polega na odpowiednim ułożeniu ciała na plecach ratownika. Poszkodowany górnymi kończynami obejmuje szyję ratownika, a głowę nieco do przodu opierając ją o hełm wynoszącego. Ratownik podchwytym pod kolana poszkodowanego- układa pacjenta w takim położeniu, że środek ciężkości ciała poszkodowanego leży na wysokości krzyża ratownika. Pozycja ciała poszkodowanego w czasie ruchu jest lekko pochylona do przodu.

Rys. nr 7.
Wynoszenie poszkodowanego przez jedną osobę
chwytem „strażackim”.

Rys. nr 6
Przenoszenie poszkodowanego przez jedną osobę
na „barana”.

i) wynoszenie przez jedną osobę chwytem „tłumokowym”

Metodę tę stosujemy w przypadkach , gdy poszkodowany nie może poruszać się o własnych siłach na nogach., natomiast posiada zdrowe kończyny, lub w przypadku kiedy poszkodowany ma chore obie kończyny dolne i posiada ogólne osłabienie organizmu. Ewakuacja poszkodowanego polega na ułożeniu jego ciała na plecach ratownika w ten sposób, by jego nogi zwisały nie dotykając ziemi w granicach 30 cm, ręce obejmując od tyłu oba ramiona ratownika i zwisają swobodnie wzdłuż klatki piersiowej. Ratownik jedną ręką przytrzymuje zwisające ręce pacjenta, a drugą ręką ciało na swoich plecach. Ratownik może ciało pacjenta w czasie ruchu przytrzymywać obiema rękami, lub jedną z rąk używać do przytrzymania się poręczy w ruchu po schodach.

j) wynoszenie przez jedną osobę chwytem „kołyskowym”

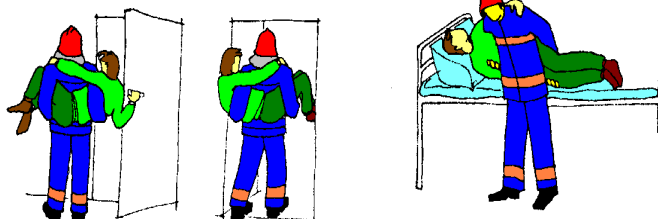
W pewnych przypadkach dla wynoszenia dzieci, stosuje się tzw. chwyt „kołyskowy”, który polega na tym, że ratownik chwytą ewakuowanego i trzyma go przed lub za sobą w taki sposób, jak wyjmuje się dziecko z kołyski. Należy pamiętać, że ten sposób wymaga od ratownika dużego wysiłku fizycznego w przypadku przenoszenia ciężkich osób.

Przeniesienie osoby dorosłej tą metodą jest możliwa jedynie na niewielkie odległości.

Rys. nr 7

Wynoszenie poszkodowanego przez jedną osobę chwytem „tłumokowym”.

Rys. nr 8

Przenoszenie poszkodowanego przez jedną osobę chwytem „kołyskowym”.

VI. Sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji.

1. Pracodawca zapewnia szkolenie pracowników, polega na zapoznaniu ich z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej obowiązującymi w budynku, określonymi w "Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego" oraz poinstruowanie pracowników w zakresie:
 - a. charakterystyki zagrożenia pożarowego obiektu,
 - b. zaznajomienie pracowników z zagrożeniami pożarowymi występującymi na stanowisku pracy,
 - c. przyczyn powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów, wymagań przeciwpożarowych mających na celu ograniczenie zagrożenia pożarowego,
 - d. obowiązków pracowników w zakresie zapobiegania pożarom, środki gaśnicze, gaśnice i urządzenia przeciwpożarowe,
 - e. rozmieszczenia i zasad praktycznego użycia gaśnic i hydrantów wewnętrznych,
 - f. zadań i obowiązków pracowników w przypadku powstania pożaru. Sposoby ewakuacji ludzi i mienia, drogi ewakuacyjne oraz zasady zachowania się podczas pożaru,
 - g. zapoznania pracowników z obowiązującymi przepisami i instrukcjami przeciwpożarowymi,
2. Po zakończeniu szkolenia przeszkolony pracownik podpisuje oświadczenie według wzoru przedstawionego poniżej, które winno zostać przekazane do akt osobowych pracownika danej jednostki organizacyjnej.
3. Raz na 2 lata wszyscy użytkownicy uczestniczą w ćwiczeniach w zakresie praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji.
4. Szkolenia przeciwpożarowe powinien przeprowadzić inżynier lub technik pożarnictwa, albo osoba zajmująca się ochroną przeciwpożarową posiadająca odpowiednie przeszkolenie zdobyte w ośrodku szkolenia lub szkole pożarniczej Państwowej Straży Pożarnej.

wzór oświadczenia

Gdańsk, dnia.....

.....
imię i nazwisko

.....
funkcja

OŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisana/ny niniejszym oświadczam, że w dniur. podczas szkolenia przeciwpożarowego zostałam/em zapoznana/ny z przepisami przeciwpożarowymi oraz z "Instrukcją bezpieczeństwa pożarowego" opracowaną dla **budynku biurowego CTO S.A. „ZIELENIAK” w Gdańsku ul. Wały Piastowskie 1**, z obowiązkami i zadaniami w zakresie zapobiegania pożarom i postępowania na wypadek pożaru oraz innego miejscowego zagrożenia zgodnie z programem szkolenia określonym w "Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego".

Znane mi są zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej wynikające z zajmowanego stanowiska, które zobowiązuję się przestrzegać.

.....
podpis szkolonego

.....
podpis szkolącego

VII. Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami.

Zadania i obowiązki Prezesa - nadzór nad nieruchomością w zakresie ochrony ppoż.

Prezes CTO S.A. zarządzającej nieruchomością sprawuje zwierzchni nadzór w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osób i mienia w budynku, a w szczególności do jego zadań i obowiązków należy koordynacja i nadzór nad ochroną przeciwpożarową, a w szczególności:

- a) Dokładna znajomość przepisów przeciwpożarowych i czuwanie nad ich przestrzeganiem.
- b) Nadzorowanie przestrzegania przez pracowników przepisów i zasad bezpieczeństwa ppoż. oraz wykonywanie nałożonych na nich zadań w tym zakresie, jak również stosowanie odpowiednich form i środków oddziaływania w odniesieniu do pracowników stwarzających zagrożenie pożarowe.
- c) Wydawanie zarządzeń wewnętrznych regulujących zasady organizacji i postępowania w zakresie ochrony przeciwpożarowej obiektu m. in. ustalenie sposobów postępowania na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia.
- d) Wydawanie zarządzeń i poleceń w zakresie realizacji wniosków pokontrolnych oraz zatwierdzanie planów i harmonogramów w zakresie ochrony przeciwpożarowej obiektu.
- e) Zapewnienie odpowiednich środków finansowych i materialnych niezbędnych dla utrzymania właściwych warunków zabezpieczenia ppoż. (między innymi na konserwację sprzętu, urządzeń, instalacji).

Zadania i obowiązki Kierownika Działu Administracji

- a) Dostosowanie obiektu do wymagań ochrony przeciwpożarowej oraz zapewnienie bezpieczeństwa pracownikom i użytkownikom pomieszczeń.
- b) Zapewnienie wyposażenia obiektu w sprzęt pożarniczy oraz utrzymanie tego sprzętu w pełnej sprawności technicznej przez zapewnienie systematycznej konserwacji : Systemu Sygnalizacji Pożaru, Dźwiękowego Systemu Ostrzegawczego, Hydrantów wewnętrznych i zaworów hydrantowych, Systemu nadciśnienia w klatkach schodowych i szybie dźwigu osobowego, Przeciwpożarowego wyłącznika prądu, Awaryjnego Oświetlenia ewakuacyjnego, Gaśnic.
- c) Dokonywanie co najmniej raz w roku oceny stanu bezpieczeństwa i zabezpieczenia ppoż. pomieszczeń na naradzie oraz wdrażanie wniosków z tej oceny.
- d) Współdziałanie z tut. Komendą Miejską Państwowej Straży Pożarnej w zakresie analizy i profilaktyki zagrożeń pożarowych.

Zadania i obowiązki pracowników

Wszyscy pracownicy obiektu (pracownicy firmy zarządzającej obiektem, pracownicy firm wynajmujących pomieszczenia) obowiązani są do przestrzegania zakazów i nakazów dotyczących zabezpieczenia przeciwpożarowego. Do zadań i obowiązków wszystkich pracowników

w szczególności należy:

- a) W ramach informacyjnego wstępnego szkolenia na stanowisku pracy zapoznanie się z treścią „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego” opracowanej na potrzeby obiektu.
- b) Znajomość obowiązujących przepisów przeciwpożarowych w zakresie zapobiegania i zwalczania pożarów (przestrzeganie postanowień „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego”).
- c) Znajomość podstawowych zasad alarmowania, gaszenia pożaru oraz ewakuacji.
- d) Niezwłoczne usuwanie stwierdzonych nieprawidłowości, uchybień mogących spowodować powstanie lub rozprzestrzenianie ognia oraz zgłaszanie o tym właściwemu przełożonemu.
- e) Przestrzeganie zakazu palenia tytoniu i używania ognia otwartego w pomieszczeniach budynku, z wyjątkiem miejsc gdzie jest to dopuszczone.
- f) Umiejętność posługiwania się sprzętem gaśniczym (wskazania na etykietach gaśnic) i hydrantami wewnętrznymi oraz znajomość ich lokalizacji w pobliżu stanowiska pracy.
- g) Zakaz składowania na drogach ewakuacyjnych materiałów palnych oraz innych materiałów ograniczających szerokość przejścia.
- h) Zakaz ustawiania na klatkach schodowych jakichkolwiek przedmiotów.
- i) Systematyczne usuwanie odpadków, kartonów, itp. do miejsc wyznaczonych.
- j) Przestrzeganie zakazów:
 - prowizorycznego instalowania urządzeń elektrycznych,
 - dokonywania napraw urządzeń i instalacji elektrycznych i innych przez osoby nie posiadające odpowiednich uprawnień,
 - włączania jednocześnie do sieci kilku urządzeń elektrycznych powodując przeciążenie instalacji elektrycznej,
 - pozostawiania bez dozoru włączonych urządzeń nie przystosowanych do pracy ciągłej.
- k) Udział w szkoleniach i ćwiczeniach z zakresu ochrony przeciwpożarowej.
- l) Dokładne sprawdzenie stanowiska pracy po zakończeniu pracy, eliminując możliwość powstania pożaru.
- m) Zakaz stosowania palnych dekoracji w pomieszczeniach bez uzgodnienia ze specjalistą ds. przeciwpożarowych.
- n) Znajomość rozmieszczenia głównego wyłącznika prądu oraz tablicy rozdzielczej.
- o) Czynne uczestnictwo w akcjach ratowniczo-gaśniczych podporządkowując się decyzjom kierującego tą akcją.
- p) W przypadku powstania pożaru (wybuchu) postępowanie zgodnie z postanowieniami „Instrukcji postępowania na wypadek pożaru” – rozmieszczonych w miejscach ogólnodostępnych (np. korytarzach).
- q) Wykonywanie innych poleceń wydawanych przez bezpośredniego zwierzchnika dotyczących bezpieczeństwa pożarowego.

Zadania i obowiązki pracowników ochrony

Do obowiązków pracowników ochrony obiektu należy:

- a) Kontrolowanie całego obiektu po zakończeniu pracy, a szczególnie miejsc, w których występuje ewentualne zagrożenie pożarowe i sprawdzać czy:
 - po godzinach pracy firm i w dni wolne od pracy nie świeci się niepotrzebnie światło i czy oknami nie uchodzi dym,
 - na drogach komunikacyjnych nie pozostawiono materiałów pożarowo niebezpiecznych.

Ponadto sprawdzić, czy:

- klucze od pomieszczeń, obiektów, sprzętu pożarniczego, drzwi ewakuacyjnych znajdujących się na właściwych miejscach,
 - aparat telefoniczny jest sprawny oraz czy jest włączony do sieci miejskiej,
 - wykaz telefonów alarmowych znajduje się na widocznym miejscu,
 - gaśnice są technicznie sprawne i znajdują się w wyznaczonych miejscach na terenie obiektu.
- b) Znać rozmieszczenie gaśnic i hydrantów, zewnętrznych punktów czerpania wody (hydrantów), dróg dojazdowych do budynku, miejsc o szczególnym zagrożeniu pożarowym, rozmieszczenie tablic rozdzielczo-bezpiecznikowych i głównego wyłącznika prądu, wewnętrznych dróg i wyjść ewakuacyjnych.
- c) Znajomość zasad alarmowania - w razie powstania pożaru – jednostek Straży Pożarnej i wyznaczonych pracowników – zgodnie z postanowieniami Instrukcji postępowania na wypadek pożaru.
- d) Podjęcie działań ratowniczo-gaśniczych do czasu przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej.
- e) Zapewnienie porządku w czasie trwania akcji ratowniczo-gaśniczej.
- f) Znajomość rozmieszczenia pomieszczeń oraz możliwości dostania się do nich.
- g) Przejszć szkolenie w zakresie znajomości podstawowych zasad bezpieczeństwa pożarowego oraz przepisów, potwierdzić na piśmie przyjęcie do wiadomości i zobowiązanie przestrzegania, w szczególności:
 - ✓ znać obsługę gaśnic i hydrantów oraz zasady gaszenia pożarów w zarodku oraz likwidację skutków innych miejscowych zagrożeń,
 - ✓ usuwać niezwłocznie stwierdzone przyczyny mogące spowodować pożar lub inne miejscowe zagrożenia oraz zgłaszać do bezpośredniego przełożonego wszelkie zaniedbania osłabiające bezpieczeństwo pożarowe.
- h) Wpisywać do książki zdania i przyjęcia służby stwierdzone usterki, nieprawidłowości w zabezpieczeniu przeciwpożarowym mienia.

Zadania i obowiązki personelu sprząającego

- a) Utrzymywanie czystości przez systematyczne usuwanie śmieci i odpadków do odpowiednich pojemników poza teren sprzątanego pomieszczenia.
- b) Dopilnowanie wygaszenia oświetlenia oraz wyłączania urządzeń elektrycznych nie przystosowanych do pracy ciągłej.
- c) Zamknięcie pomieszczeń po zakończeniu sprzątania i umieszczenie kluczy w ustalonym miejscu.
- d) Zgłaszanie przełożonym stwierdzonych nieprawidłowości w przeciwpożarowym zabezpieczeniu pomieszczeń (nie wyłączone elektryczne urządzenia grzejne, oświetlenie, itp.).

Dla wszystkich:

1. W obiektach oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji:

1) używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon występujących materiałów:

a) w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu, spełniających wymagania rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz. U. Nr 263, poz. 2203),

b) w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo,

c) w miejscach występowania innych materiałów palnych, określonych przez właściciela lub zarządcę i oznakowanych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa;

2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikającej z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia;

3) użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;

4) przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:

a) urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100 °C),

b) linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V;

5) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki;

6) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;

7) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości;

8) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie;

9) lokalizowanie elementów wystroju wewnątrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;

10) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:

a) gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,

b) źródeł wody do celów przeciwpożarowych,

e) wyjść ewakuacyjnych,

f) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego;

VIII. Część graficzna.

- plan zagospodarowania terenu
- rzuty kondygnacji użytkowych

Oba dokumenty dostępne są jedynie w formie papierowej w pokoju 311 (III piętro "Zieleniaka") lub u ochrony obiektu.